

Fabrikalardan makina sesinden önce İşçinin Sesi gelecek!
Yıl:17 Sayı:425

İŞÇİNİN SESİ

Görev parti basınını güçlendirmektir
Şubat 1992

BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETERLERİ BİRLEŞİN! KARKEREN HEMU WELATAN YEKBIN! BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETERLERİ BİRLEŞİN! KARKEREN HEMU WELATAN YEKBIN! BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETERLERİ BİRLEŞİN! KARKEREN HEMU WELATAN YEKBİNI

Ocak 1992 Merkez Komitesi Toplantısına sunulan

Merkez Yürütme Bürosu Raporu'ndan bazı bölümler

(...)
Bu çalışma döneminde 7. Kongre Kararlarının gerçekleştirilmesi temelinde süren çalışmalar şöyledir:
(...)

Yeni Dönem Parti Çalışması:

7. Kongre'nin ana karar tasarısı *Yeni Dönem Parti Çalışması* temelinde, tüm parti örgütlerinin legal örtüler altında çalışması yönünde gerekli örgütlenmeler yapıldı. Kongre kararı geneliyle yaşama geçirildi...

Anadolu'da Demokratik Savaşım Geleneği

Alevilik konusunda merkezin geliştirdiği ideolojik açılımın, parti çalışmasının bütününe yansıması için konunun örgütlerce özümsenmesi ve pratik çalışmaların içinde önemli bir yer alması gerekiyordu.

Kongre sonrasında tüm parti örgütlerinde bu doğrultuda çalışmalar yükseldi. Tüm birimlerde konunun yeniden eğitimi yapıldı. Pratik çalışmalar planlandı ve genel olarak çalışmalarde bir ilerleme sağlandı.

Son dönemde pratik çalışmaların artışının çarpıcı sonuçlarından biri örgütün bütününün pratikten öğrendiği, ama konunun can alıcı önemini gecikmeli olarak kavradığıdır. Konunun daha iyi özümsenmesinde Genel Sekreter'in yaz aylarında yaptığı bir konuşmada ortaya koyduğu *Alevilikle bütünleşmek* vurgusu da özel bir önem taşıdı.

Yıl boyunca Türkiye örgütleri çeşitli Alevi şenliklerine katıldılar. Alevi dernekleri ve bu derneklerin önde gelenleri ile ilişkiler geliştirildi. Özellikle son dönemde örgüt bu alanda önemli adımlar attı.

Yurt dışında, Genel Sekreter yoldaşın Hollanda ve Hamburg'da yaptığı konferanslar, konuya yeni açılımlar getirdi.
(...)

Yapılan bir dizi eylem Alevi toplumu ile olan bağları geliştirmeye yardımcı oldu. Alevi sanatçı ve aşıklarla ilişkiler arttı.

8. Olağan Kongre'nin Öne Alınması

MYB ve MKS 7. Kongre'nin bu kararını ve yürüyen parti çalışmaları takvimini göz önünde tutarak 8. Olağan Kongre'nin (...) tarihinde toplanmasını MK'nın onayına sunar.
(...)

Çalışma Döneminin Değerlendirilmesi:

Çalışma dönemi boyunca dünya ve Türkiye bir dizi önemli gelişmeye sahne oldu.

Bu çerçevede en önemli olgulardan biri, Sovyetler Birliği'nde sosyalizmin çözülüşünün yeni bir aşamaya sıçramasıdır. Ağustos ayında yapılan darbe girişimi ardından karşı-devrim süreci bir sıçrama ve hızlanma gösterdi.

Bu gelişmenin dünya çapındaki etkisi ve özellikle bölge çapındaki etkileri ülkemizdeki sınıf savaşımının koşulları üzerinde kendini hissetiriyor. Sendikal harekete ve genel olarak emeğe karşı yoğun bir saldırı başladı. Reformist sol ideolojik ve örgütsel olarak çöktü. Küçük burjuva solda Marksizmden, komünist fikirlerden uzaklaşma süreci, hızlı bir erozyon yaşanıyor.

Partimiz darbe girişimine ve karşı-devrime karşı zamanında ve doğru tutum aldı. Bu gelişmelerin ülkemizde sınıf savaşına etkileri üzerine yapılan değerlendirmenin doğruluğu gelişmeler ile kanıtlandı.

Körfez savaşının ardından Orta-Doğu bir istikrarsızlık bölgesi olmayı sürdürdü. Filistin sorunu emperyalist diplomasi platformunda "çözülmeye" çalışılıyor. Irak Kürdistanı'nda süregiden savaş-uzlaşma süreci, emperyalist güçlerin silahlı müdahalesi için uygun bir zemin oluşturuyor.

Bu koşullar altında küçük-burjuva solu ve Kürt sol hareketlerinde Kürt halkının kurtuluşunu emperyalizm ile uzlaşmada gören tutumlar, genel olarak burjuva ulusçusu görüşler ağırlık kazandı. Partimiz Kürt sorunundaki ilkeli tutumunu sürdürmeye, burjuva ulusçuluğuna karşı ideolojik savaşımı arttırarak devam etti.

Dönem başında Ceza Kanunu'nun kötü ünlü 141-412. maddelerini ve 163. maddesini kaldıran ama tüm siyasi suçları terör suçu olarak niteleyen ve cezaları ağırlaştıran Anti-Terör yasası yürürlüğe girdi.

Bir yandan, demokratikleşme gösterisi yapılarak, burjuva solun işçi hareketini ve devrimci hareketi denetim altında tutmasını, yozlaştırmasını amaçlayan legal "sol" partilere olanak açıldı. Öte yanda DİSK'e yapılan haksızlığı giderme adı altında sendikal harekette yeni bir bölünme yaratmanın yolları döşendi. Devrimcilikten vazgeçmeyenlere karşı da yerinde, mahkemesiz infazlar ile ağır bir baskı başlatıldı.

Sonbaharda yapılan genel seçimler karşısında partimizin tutumu, varlığı tartışılmaz öznel zaafları ve siyasal ortamın istemlerini hesaba katarak, demokrasi mücadelesini yükseltmek, içyüzünü sergileyerek SHP'ye oy vermek oldu. Seçim üzerine tutum konusunda küçük burjuva solunun boykot vb. önerilerinin eleştirisi yapıldı.

Seçim sonuçları, tutumumuzun özünün doğruluğunu kanıtlarken, SHP'nin iktidarsızlığı, seçimlerde halk açısından önem kazanan "toplumsal gelişmeyi ilerletme" umudu yaratamaması, bizim belgimizin de başarısızlığını getirdi.

Seçim sonucunda Türkiye'de erk yapısı daha da sağa kaymış olarak biçimlendi. Dinci gerici-faşist hareketin etkisinin büyüdüğü, düzenin yarın çökecek durumda olmadığı, burjuvazinin hâlâ toplumu yönetebilir olduğu, burjuva kurumlarının saygınlığının belli oranda pekiştiği görüldü.

Bu dönemde yürüyen ana örgütsel çalışmalar:

Çalışma döneminin başında 7.Kongre kararına uygun örgüt çalışmasına geçişin hazırlıkları yapıldı ve somut adımlar atıldı. Bu olumlu gelişmeye karşın parti örgütlerinde görülen çeşitli zaafların nedenleri incelendi ve giderilmeye çalışıldı.

Çalışma döneminde örgüt yapısı ve çalışması üzerine merkezin temel vurgusu, örgüt merkezindeki ideolojik açılımlara karşı yerel örgütlerde gösterilen ataleti kırmak, eksik ve hataları bilince çıkartmak için bir eleştiri ve yeni düzenlemeler yapmak oldu.

Merkez organda Genel Sekreter'in Mayıs ve Ağustos sayılarında yayınlanan "Umutla Oynanmaz" ve "15. Özveri Taarruzu Başlarken" adlı yazıları bu vurgunun ana direği oldu. Son aylarda merkez organda MKS adına çıkan yazılar da somut örnekler temelinde aynı vurguyu taşıyor.

Parti birimleri açısından parti çalışmasının ana hatları şöyle özetlenebilir:

1. Basın yayın

7. Kongre'nin hemen ardından alınan Merkez Komitesi kararı uyarınca Merkez Organ birbirini bütünleyen iki parça halinde çıkmaya başladı. Buna uygun olarak *İşçinin Sesi* ayda bir ve ağırlıkla parti içi konuları ve legalde yayınlanamaz görüşlerimizi ele alır biçimde çıkmaya başladı.

Legal yayın, başlaması ile birlikte örgütlerimizin olmadığı yörelerde kendi temsilcilerini çıkardı. Denilebilir ki bu işlevi parti örgütlerinin çıkardığı temsilcilerden daha hızlı ve daha çok sayıda yerine getirdi.

İstanbul'da yoldaşlar yayın binasını bir çeşit merkez haline

DUYURU

Geçtiğimiz günlerde Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi toplandı.

Toplantıda, 7. Kongre kararları temelinde geçtiğimiz çalışma dönemi örgütsel ve siyasal açıdan değerlendirildi.

İçinden geçtiğimiz dönemde çok parçalı, dağınık çalışmanın derhal bırakılıp, hedefli, somut konulu çalışma biçiminin oturtulmasının önemi üzerinde görüşüldü. Somut konular üzerinde odaklaşılmış canlı, atak bir çalışmanın yapılabilmesi için yeni örgütsel düzenlemeler yapıldı, kararlar alındı. Mali olarak yapılacaklar görüşüldü. Bu sayımızda Merkez Komitesi toplantısında okunan çalışma raporu ve mali konu üzerinde alınan kararları konspirasyon açısından sakıncalı olabilecek yönleri dışarıda bırakarak yayınlıyoruz.

Merkez Komitesi, Türkiye çapında sendikal alanda yoğunlaşarak süren çalışmaların daha yakından takip edilmesi amacıyla bir sendikal büronun kurulmasını kararlaştırdı. Bu alanda başlatılacak çalışmanın diğer odaklarda yürüyen çalışmalar ile kesişmemesi gereğine dikkati çekti.

Ayrıca Merkez Komitesi, 1 Mayıs'ın özellikle İstanbul ve İzmir'de yığınsal bir yürüyüş şeklinde kutlanması için hazırlıkların derhal başlatılmasını, bu hazırlıklar için gerekli ilişkilerin "Şeyh Bedreddin için Anıt-Mezar kampanyası" ile birlikte yürütülmesini karar altında aldı.

getirdiler. İzmit ve İzmir'de son aylar içinde yayın büroları açıldı. Bu binalar aynı zamanda seminer, eğitim vb. gibi çalışmaların örgütlendiği çekim merkezleri haline gelmeye başladı.

Öte yandan yerel örgütlerin ataleti dergiye karşı tutumda da görüldü. Derginin açık satışı konusunda görülen duraksama ve çekingenlik, satış sayılarının beklenenin altında gerçekleşmesine neden oldu. Bu aynı zamanda yayınların yığın çalışmasında yeterince kullanılmasını engelledi.

Örgütün bütünü Alevilik konusunu pratikte öğreniyor, ama konunun canalıcı önemini gecikmeli kavrıyor

Öte yandan tüm örgütlerimiz yayını haber, yazı, bilgi, materyal, fotograf ile güçlendirme çabasında geri kaldılar. Yayını mali olarak güçlendirme yolunda sadece bir örgütümüz adım attı.

Yine de yayın alanı kendi kadrosunu yetiştirerek ilerledi. Başta görülen teknik aksaklıklar aşıldı. Ancak herşey yerine oturmuş değil. Özellikle yetişkin kadroların teknik işlerden başını kaldırabileceği ve eksik kalan alanlarda atılım yapacakları önlemler almak gerek.

Yayınlarda sorunlardan biri mali disiplin eksiği olarak kendini gösteriyor. Mali işlerde deneyimsizlik ve hesapsızlık, bazen kendini "tasarruf" adına kalite düşmesi ya da daha büyük zarar olarak gösterdi, bazen de aşırı harcama, alacakları batırma vb. görünümü ile ortaya çıktı.

Yayın alanında geçen çalışma döneminin "yayına dönük eğitim çalışması"nın olumlu sonuçları görüldü. Kitap yayını hızlandı.

(...)

Kitap yayını alanında da teknik yetersizlikler, örgütsüzlükler, "tasarruf" zorlamaları ve mali disiplin eksiği önemli sorunlar olarak ortada duruyor.

Merkezde artan yayın kadrosu gereksinimi nedeniyle yeni örgütlenmeler yapıldı. Teknik altyapıya dönük mütevazi yeni yatırımlar yapıldı.

2. Mali Çalışmalar

Mali alanda merkezde başlatılmış olan yeni mali kaynak yaratma çabası sürdürüldü. Özellikle bir merkez büronun kaynak yaratmadaki önemli başarısı geçen çalışma döneminin finansmanında büyük rol oynadı. Üstün başarı ile gerçekleşen 15. Özveri Taarruzu da önemli bir kaynak yarattı. Geçen yıl yapılması başlanan imece türü işe devam edildi.

Geçen yıllarda içine girdiğimiz mali krizin atlatılmasında önemli rol oynayan tasarruf ve bütçe disiplini sürdürüldü. Ancak yayınların artışının getirdiği sürekli büyük yük ve çalışma dönemi başında teknik alanın getirdiği mali yük bütçe disiplinimizde sarsıntı yarattı. Son dönemde bütçe disiplini yeniden sıkılaştırıldı. Son baharda yaşanan mali sıkışıklık aşıldı. MKS içinde mali sorumluluk yeni bir yoldaşa devredildi. Mali alanda yoğunlaşma arttırıldı.

Önümüzdeki dönem, borçlar açısından düzlüğe çıkmamız bekleniyor. Ancak yapılması gereken yeni yatırımlar ve atılması gereken yeni örgütsel adımlar için kaynak yaratma sorunu duruyor.

(...)

Ülke içindeki bölge örgütlerinin kaynak yaratma çabaları başarılı olamadı. Özellikle Ege örgütünün başarılı bir taarruz gerçekleştirememesi önemli bir eksik olarak görüldü. İzmit örgütünün başarılı taarruzu, ek kaynak yaratmaya yönelik bir girişiminin başarısızlığı ile gölgelendi.

(...)

Mali olarak merkezin taşıdığı en büyük yük basın yayın çalışmalarının finansmanıdır. Hatta, Türkiye örgütleri yayın satışlarını artırmak, yayın gelirlerini toplamak ve yayınevlerine yollamak için yeterince odaklaşmadığından, yayın harcamaları, merkezin *yerel örgütleri* finanse etmesi biçimini almaktadır. Bu ise ne hedeflenen, ne de bugünkü koşullarda kabul edilebilir bir durumdur.

Her örgütün kendi çalışmalarını finanse etmesi, legal yayın çalışmasını mali olarak destekleme için somut adımlar atması, ortaya çıkan fırsatları ezmeden kaynak yaratmaya yönelmesi, tutumluluğun ve mali disiplinin artırılması önümüzdeki çalışma döneminin ana görevleri olarak sürecektir.

3. Örgütlerin durumu

Merkez Komite Sekreterliği

Dönemin ortalarında MKS sekreterliğinde kadro değişikliği oldu.

Son aylarda Merkez Komite Sekreterliğinin örgüt ve mali denetime yoğunlaşması amacıyla yeni bir işbölümüne yapıldı. Aksamış olan denetim görevinin kayıtlarının tutulması yeniden başlatıldı. MKS çalışmalarında hafızaya dayalı tüm işlemlerin kaldırılması yolunda adım atıldı. Genel Sekreter'in bilgilendirilmesi hızlandırıldı ve onun MKS üzerindeki denetimini kolaylaştıracak adımlar atıldı.

(...)

Merkez Büroları ve Bayrak Parti Komitesi

İngiltere'de partiye üye kazanma ve yığın çalışması dönemin gereksinimine yanıt verir düzeye yükselmedi. Ancak dalgalanmalarla da olsa parti hattında bir dizi eylem başarı ile gerçekleştirildi.

Bu soruna yanıt getirmek için, merkez büroların siyasi çalışmalarını Bayrak parti komitesinin çalışmaları çevresinde koordine etmek ve bu bürolardaki deneyimli yoldaşların yığın çalışmasına katkısını arttırmak üzere yeni bir örgütlenmeye gidildi.

Öncü örgütü bu çalışma döneminde önemli bir atılım gösteremedi ancak çalışmaları kârlı bir düzeyde stabilize oldu. Büro içinde ip uçları daha öncede görülen ve uyumlu çalışmayı engelleyen kişisel sorunlar ve yönetim sorunları çözülemedi. Koordinasyonun artması ile birlikte siyasi çalışmasında artış görüldü.

Yapıcılar mali yönden en önemli katkıyı gerçekleştiren bir çalışma ortaya koydular. Ancak mali disiplin sorunu bu örgütte kendini yakıcı olarak hissettiriyor. İş alanları gereği yığınlar arasında çalışması olan bu örgütümüz de yeni bir adım atabilir.

Londra Basın-Yayın, bir yandan yayınların Avrupa çapında dağıtımının sorumluluğunu aldı, öte yandan yayınların teknik ve yazı kadrosu olarak görev üstlendi. Yanısıra yoldaşlar yayın satışına ve yığın çalışmasına aktif olarak katıldılar. Yoğun bir tempo tutturdular.

MK kararınca oluşturulan Dış İlişkiler Bürosu, bir yoldaşın görevine geri dönmesinin ardından tek başına tek bir yoldaşın üzerinde kaldı. Bu arada Kuzey Amerika Birleşik Devletleri Komünist Emek Partisi, İran İşçi Yolu örgütü ve dönem içinde Büyük Britanya Komünist Partisi adını alan Leninistler örgütü ile birlikte Uluslararası Enformasyon Bülteni çıkarıldı.

Yoldaşın rahatsızlığı ve Öncü ile Yapıcılar'ın mali hesaplarına yardımcı olması nedeniyle dış ilişkiler alanına ayırdığı zaman azaldı. Bu dönem içinde Amerikalı ve İngiliz yoldaşlar arasında belirginleşen görüş ayrılıkları ve İranlı yoldaşların çekimser tutumları nedeniyle Amerikalı yoldaşlar bu yayından çekildiler. Biz de yeterince aktif bir tutum alamadık.

Bu arada Küba'lı yoldaşlarla olan ilişkiler sınırlı bir düzeyde korundu. Leninistlerin düzenlediği parti okuluna yoldaşlarımız katıldılar.

Parti Eğitimleri

Bu çalışma döneminde bazı örgütlerin yöneticileri eğitime geldiler. İstanbul örgütünden bir kadro kendi olanakları ile kısa bir süre için geldi ve eğitim aldı. Bir başka kadro eğitim için geldi ve merkez çalışmalarına aktarıldı.

İstanbul Parti Örgütü

Marmara Yöre Komitesi kaldırılarak, İstanbul örgütü ayrıldı. Yeni şema oturtuldu ve legal odaklarda yoğunlaşan bir çalışma başladı. Başarılı bir taarruz yaptılar. Belirli bölümlerinde başarılı bir eğitim çalışması yürütüldü. Açık yığınsal eğitim olanakları kullanılmaya başladı.

(...)

Bugün İstanbul'da canlı, dönemin istediği türden bir çalışmanın çarklarının oturmakta olduğunu söyleyebiliriz. Bölgedeki aktif yoldaşların büyük çoğunluğunun genç ve deneyimsiz olmaları bölgedeki en büyük dezavantaj. Ancak parti merkezinin tutumuna uygun ve yoğun eğitime dayalı bir yığın

Çok parçalı, dağınık çalışmayı derhal bırakıp, somut konularda odaklaşmış canlı, atak çalışmaya geçeceğiz

çalışması yürütülerek gerekli deneyim iş içinde kazanılmakta.

Son dönemde başardıkları bir dizi eylem ile çalışmalarının verimini almaya başladılar.

Bu eylemler umarız ki bir dönüm noktası olacaktır. Kurulan ilişkileri ve kazanılan deneyimi, çalışma temposunu yükselterek sürdürmek, bu başarıyı yeni üye kazanma ve yığın etkimizi arttırma ile birleştirmek, önümüzdeki dönemde çalışmalar için can alıcı önem taşımaktadır.

Bölgede çözülemeyen sorunların arasında en önemlilerinden biri Trakya'da kendilerine bağlanan örgüt birimleri ile ilişkilerin yok denecek kadar düşük düzeyde olmasıdır.

İzmit

Marmara Yöre Komitesi'nin kaldırılmasının ardından İzmit ayrı bir bölge olarak örgütlendi. (...) Bir kadro Bursa'da varolan çalışmayı güçlendirmekle görevlendirildi.

İzmit örgütünde de legal odaklarda yoğunlaşan bir çalışma başladı. Bir başka siyasi örgütten başlayan bir tutuklamanın bize bulaşması, çalışmaları bir süre etkiledi. Bunun sonuçlarının aşılması ve başlayan parti içi eğitimlerin olumlu sonuçları artan çalışma temposu ile görüldü.

Bölgede sağlam işçi bağları kurulmuş durumda. Bu bölgede de genç ve deneyimsiz kadro kavga içinde hızla yetişmeye başladı. Başarılı bir taarruz gerçekleştirdiler. Son dönemde açık kimlikle ortaya çıkan bir çalışma izlemeye başladılar.

(...)

Ege

Ege yöre komitesi de kaldırıldı. Manisa çalışmaları ayrı bir biçimde örgütlendi. Yine de iki örgüt arasında yakın işbirliği sürüyor. Manisa örgütünün mali girişimleri henüz beklenen sonucu vermedi.

İzmir örgütünün sorunları giderek belirginleşti. En eski ve sürekliliği olan bu örgüt, hala partinin en geniş yığın ilişkisine sahip örgütüdür.

Alevi toplumu ile bütünleşmede atılan çok olumlu ve yararlı adımlar var. Merkezin Alevilik üzerine teorik açınımının önemini, kendi yörelerinde yıllardır ilişkileri olan bölgelerin pratiğinde gördüler.

Ülke çapında etkili olma olanağı olan bir sendikal çalışma sürdürdüler. Özellikle Belediye-İş çevresinde başarılı yığın çalışması örnekleri verdiler. Hemen hemen her sendika ile iyi ilişkileri var. Legal odak kurmada güçlükleri yok. Küçük üreticilerle bağları var.

Bunlara karşı, parti çalışmasının iç örgütlenmesi bir türlü istenilen düzeye ulaşamadı. Örneğin yayının açık, yaygın, yığınsal satışı bir türlü gerçekleşmedi. Legal odaklarda yönetici yoldaşların etrafında yoğunlaşan bir çalışma kurmada geri kaldılar. Parti ilişkilerinde randevularda, görüşmelerde en çok aksama bu bölgede görülüyor. Parti eğitimleri büyük ölçüde aksama gösteriyor.

Son dönemde yayın bürosunun açılması bu sorunların çözülmesi için bir adım olabilir. Komitenin çalışmalarına yeni bir çeki düzen vermesi zorunludur.

Türkiye Yayın Bürosu

Bu alandaki çalışan az sayıdaki yetişkin yoldaşımız büyük ölçüde yayınların teknik sorunları ve üretim sorunları içinde boğuldu. Siyasi çalışmaları ancak son dönemde gelen ve önemli dinamizm getiren bir yoldaşın katılımı ile yükselmeye başladı. Özellikle temsilciliklerle ilişkiler, yayının örgütlenme alanındaki görevleri, diğer siyasi örgütler ve hareketlerle ilişkiler, kadro kazanma ve yetiştirme çalışmaları geri kaldı.

Yayınevi Bürosu

Yönetici yoldaşın sağlığı büronun çalışmasını yönetme ve denetlemesinde önemli bir engel oluşturdu. Bu büroda da mali disiplin ve düzenli, düzgün iş çıkaran bir çalışma eksikleri gözüküyor.

Diğer Örgütlerimiz

Fransa örgütü, dönemin başında bir canlanma dönemi yaşadı. Alevi kesim içinde çalışma başlatıldı ve yeni bir sempatizan çevresi kuruldu. Ancak bu çalış-

Örgütlenmede aldığımız yola karşın, ideolojik gücümüzle örgütsel gücümüz arasındaki uçurum sürüyor

ma temposu sürdürülemedi. Şu anda son derece sınırlı bir çalışma yürütülebiliyor.

Adana örgütü de çalışma dönemi boyunca bir türlü toparlanma gösteremedi. Adım atmada çektikleri zorlukları merkezle ilişki içinde giderme yoluna girmediler. Bugün yürüttükleri çalışma parti ile organik bir bütün oluşturmuyor. Yerinde müdahale gereklidir.

İç Anadolu'da örgütlenme girişimi için ayrılan kadro bu görevi yapamayacağını, mali alanda bir olanağı değerlendirmek üzere bir çalışma başlatmak isteğini iletti. Buna uygun bir çalışma başlatıldı. Yaz başında çalışmaların sonuçları belirginleşince durumu yeniden değerlendirilmelidir.

Sonuç

7. Kongre'ye sunulan MK raporunda "Önümüzdeki dönem partinin ayağa kalkması dönemidir. Bunun ana halkası yayınlarımızın başarılı bir yayın ve dağıtım ağına oturmasıdır. Önümüzdeki dönem çalışmaları buna ve 8. Kongre'nin gerekli hazırlıklarına yoğunlaşmalıdır." denilmişti.

Geçen dönemi kuşbakışı değerlendirdiğimizde çabalarımızın büyük bölümünün yayın alanında yoğunlaştığı, örgütsel çalışmaların merkez organ etrafında ve Kongre kararı uyarınca legal odaklarda yeniden örgütlenmesine yöneldiği görülebilir.

Bu hedefte başarılı yayınlardan sözedebiliriz ama aynı başarıyı dağıtımında gösteremedik. Bu da örgüt konusundaki eksiklerimizi göstermektedir. Partimizin örgütlenmesi açısından aldığımız önemli yola karşın, ideolojik gücümüz ile örgütsel gücümüz arasındaki uçurum sürmektedir.

Önümüzdeki dönemde sınıf savaşının dünya çapındaki koşullarının dayattığı gereksinimlere yanıt getiren bir ideolojik çalışma, merkez organ ekseninde ve legal odaklarda yoğunlaşmış bir örgüt çalışması ile bütünleşmelidir. Sendikal savaşımda yoğunlaşmış, Alevilikle bütünleşmiş ve militanca bir demokrasi kavgası götüren örgüt çalışması, hem kadro kazanmayı hem de yığın etkimizi yükseltecektir.

Merkez Komitesi Toplantısı

MALİ KARAR

Ocak 1992 Merkez Komitesi toplantısı, Merkez Yürütme Bürosu'nun sunduğu çalışma raporunda değinilen, çalışma dönemi boyunca partimizin mali durumunda görülen kötüleşme eğilimini detayı ile ele aldı

Bugünkü mali durumun, sorunların ve çözüm yollarının kavranması için son yıllarda yaşadığımız mali krizin ve bu krizin atlatılmasında kazandığımız deneyimin iyi kavranması gereklidir. Sorunlara örgütsel çalışmamızı iyileştirerek getirilecek çözümler de ancak bu deneyim üzerine kurulabilir.

1989-1991 MALİ KRİZ DÖNEMİNİ NASIL ATLATTIK

Partimiz, 1989 yılında karşılaştığı mali krizin çözülmesi için, parti çalışmalarını bir bütün olarak iyileştirmeye, mali sorun üzerinde odaklaşmaya dayanan yoğun bir çalışma başlattı. Genel Sekreter yoldaşın, 5 Haziran 1989 tarihli *İşçinin Sesi*'nde yayınlanan "Krizin Dibini Bulduk" yazısı bu çalışmanın başlangıcını oluşturdu:

"Önümüzdeki bir buçuk yılın ana halkası mali sorunların çözümüdür. Mali sorun bugün partimiz için *siyasal* bir sorundur.

"Türkiye ve Avrupa'da mali sorunun çözümü için atılacak adımlar, *yığın çalışmasıyla* ve *başka stratejik hedeflerle birleştirilmelidir.*"

Bu başlangıç, *İşçinin Sesi*'nde 31 Temmuz 1989'da yayınlanan "1989-1990 Örgütsel Stratejisi" ile pratik görev olarak tüm parti örgütleri için bağlayıcı oldu. Bu strateji, parti çalışmalarında dört odak noktasından birincisini, mali kaynak geliştirmek olarak belirledi ve Merkez Komitesi'ne bağlı bir mali büro kurulmasını kararlaştırdı.

Stratejik hedef olarak, birikmiş borçların temizlenmesi ve yıkılan yapıların onarılması için, bir buçuk yıl olarak planlanan, olanaklı en kısa süre verildi.

Mali krizin parti çalışmalarını durdurma ya da sekteye uğratma tehlikesini önleme amacıyla alınan bu stratejik karar, ancak tüm yoldaşlar bilinçle ve bilgiyle kavrarlarsa hayata geçebilirdi. Bu nedenle, tüm parti örgütlerine sorunun çapı ve pratik kararlar üzerine bilgi verildi ve bu sorunun çözümü için gerekli disiplin istendi.

Bu stratejik hedefi gerçekleştirmek için, örgütlenme ve pratik çalışma üzerine alınan bir dizi karar hızla uygulanmaya başlandı. Üzerinde yoğunlaşılan ve partimiz için önemli kazanım olan uygulamalar şunlar oldu:

A. Parti merkezinin gelir ve giderlerinin, uzun vadeli stratejik hedefle uyumlu aylık tahmini bütçe temelinde mali planlanma ve denetimi başladı. Bu tahmini bütçe, üzerinde odaklaşmanın düşmesine izin verilmeyen bir çalışma düzeni haline getirildi.

B. Her parti çalışmasının mali yönden kendini finanse etmeyi amaçlaması ilke haline getirildi. Bir eylem ya da yeni bir girişim planlama aşamasında, mali yönün detaylı düşünülmesi, yeterli kaynağın bulunması, gelir getirici yanının örgütlenmesi bilinci yükseldi. Temel bir ilke, yeni çalışmaların borç alarak finanse *edilmemesi* oldu.

C. Tüm çalışmalarda mali kaynak kullanımında yoğun bir tasarrufa gidildi. Merkezin harcamaları, olanaklı en alt sınıra çekildi. Türkiye örgütlerinden, tasarrufu arttırarak merkezden aldıkları katkıları azaltmaları istendi. Avrupa'daki örgütlerin ise aynı yolla tasarruf ettikleri tüm fonları merkeze devretmeleri istendi.

D. Yeni kaynak yaratmaya odaklaşıldı. Bu amaçla kurulan özel büroların görevlerini layıkiyle yapabilmesi için, yetişkin kadrolar ayrıldı. Gerektiği yerde bu kadrolar diğer parti çalışmalarından ayrıldı.

E. Avrupa örgütlerinde çalışan yoldaşlar, mali krizin aşılması görevine gerekli bilinçle sarılmaları amacıyla, aylık özel toplantılar ile hedef, bütçe ve uygulamadaki gelişmeler ve sorunlar üzerine bilgilendirildiler.

Bu temelde yürütülen çalışmalar, kısa bir süre içinde ilk olumlu sonuçlarını verdi. Yine de, alınan yol henüz örgütün mali durumunu ancak bıçak sırtında tutmaya yetiyordu. Genel Sekreter Yoldaş 1989 yılının sonunda yaptığı bir konuşmada, alınan yolu ve devam eden sorunu şöyle özetliyordu:

"1990 gerçekten *çok kritik* bir yıl olacaktır. Şöyle bir ikilemle karşı karşıyayız. Ya 1989'un adımlarını sağlamlaştıracağız, geliştireceğiz, ya da yeniden 1988'deki duruma kayacağız. Orta yerde durmanın olanağı yok. Bulunduğumuz noktada tutunamayız. Geriye kaymamak, ileriye gitmek için *altı temel hedefimiz* var.

"*Birincisi*, tüm parti çalışmaları kuruş borçsuz olmak zorundadır. Hiçbir yere bir kuruş borcumuz olmayacak. Ucuz ve verimli bir örgüt çalışması. Bunun yanısıra gelirleri arttırmak. Çok yol aldık, ama daha çok yol gitmek zorundayız." (*İşçinin Sesi*, 14 Ocak 1990, sayı 386, s.4)

Bu olumlu gelişme ile sağlanan bıçak sırtındaki denge, dünya çapında etkileri kendini gittikçe hissettiren yeni bir çerçevenin içine oturdu. 1990 başlarında yapılan "Merkez Komitesi Durum Değerlendirmesi" bu çerçeveyi ve bu çerçevenin önümüze getirdiği yeni görevlerle birlikte mali sorunu da ele aldı. Karşı devrim ve gericilik dalgasının dayattığı *yıpratma savaşı*'ndan başarı ile çıkmak için görevlerden birini, "*mali kaynakları yıkılmaz bir hale getirmek*" olarak belirledi.

Aynı toplantıda değerlendirilen "Merkez Yürütme Bürosu Raporu" alınan yolu ve yapılması gerekenleri şöyle özetledi:

"Geçtiğimiz çalışma döneminde merkezin mali kaynaklarını geliştirmede oldukça sert önlemler aldık. Özellikle bir bölge örgütünün tüm kaynakları merkeze aktarıldı. Yeni işler kuruldu. Bu önlemler henüz sorunları çözmeye yetmemektedir. Aldığımız önlemler borç yükünü düzenli bir tempoyla ödemeye yöneliktir.

"Bu ortamda Türkiye'de yayın ve örgüt çalışmalarının kendi kaynağını kendisi yaratarak gelişmesi son derece önemlidir. Bu zor dönemde bile merkez, Türkiye örgütlerine önemli ölçüde mali katkı yapmıştır. Tasarruflu çalışma, kaynak yaratarak çalışma tüm Türkiye örgütlerinin gündemindedir. İş yapmak için merkezden fon bekleme yanlış bir tutumdur. Tüm örgütler her kalemi gözden geçirerek tasarrufa önem vermeli ve kaynak yaratma konusunda daha dalıcı ve sonuç alıcı olmalıdırlar.

"Bu zorlu dönemde başarının sırrı örgütlerin dokusunu sıkılaştırmaktan geçmektedir. Daha fazla disiplin, çalışkanlık, yaratıcılık ve özveri gereklidir. Mali sorunların çözümünün siyasal önemini bilince çıkartmak, bu konuda odaklaşmayı sürdürmek tüm yönetici yoldaşların en öneli görevidir." (*İşçinin Sesi*, 19 Şubat 1990, sayı 389, s.5)

Bu değerlendirmenin ardından gelen çalışma dönemi içinde mali disiplin üzerine bilgi ve deneyimimiz arttı. Bu deneyim birikimi temel alınarak çalışmaların daha da iyileştirilmesi gerekiyordu. Bu gereksinim "1990-1991 Örgüt Stratejisi"ne şöyle yansıdı:

"Yeni örgütsel stratejimizin özü 'mali kaynak yaratmak ve örgütlenmek'tir. ...

" Mali alanda yaratıcı ve sonuç alıcı çalışmanın görevleri:

"1. Merkeze bağlı mali çalışma ekiplerini yetkinleştir, örgütlülük ve verimlilik düzeyini yükselt.

"2. Mali kaynak yaratan eski projeleri güçlendirirken yeni projeler üret. Yeni projelerin üretilmesi ve bu projelerde katkılarının belirlenmesi için örgütün önerilerini ve desteğini iste.

"3. Mali kaynak yaratmada, merkezden fon beklemeden kendi olanakları ile yürüyecek örgüt projelerini öne al, destekle.

"4. Mali kaynakları muhasebe, yönetim ve verimlilik açısından denetle.

"5. Dönem sonuna dek örgütün güncel borçlarını temizle." (*İşçinin Sesi*, 9 Temmuz 1990, sayı 398, s.8)

Bu strateji, bir yandan bilgi ve deneyim birikiminin, mali disiplin anlayışının derinleştiğini yansıtıyordu. Öte yandan çalışmaları yetkinleştirme için muhasebe ve verimlilik gibi yeni denetim ölçütleri getirerek, stratejik hedefe zamanında varılmasını amaçlıyordu.

Bu anlayışa uygun olarak Merkez Komitesi Sekreterliği, "Yeni Rapor Düzeni" hazırladı. *İşçinin Sesi*'nin 23 Temmuz 1990 tarihli 399. sayısında yayınlanan bu rapor düzeni ile tüm örgütlerden nasıl bir mali rapor istendiği detayı ile açıklandı. 14. Özveri Taarruzu örgütün güncel borçlarını bitirme hedefi ile yürütüldü.

10 Eylül 1990 konuşmasında Genel Sekreter yoldaş mali çalışmanın vardığı noktayı şöyle özetledi:

"Son birbuçuk yılımızı yoldaşlar çok iyi biliyorlar. Merkez binanın elektrik parasını ödeyemez durumlara girdik, büyük mali sıkıntı altında yaşadık. Sürekli bir taarruzdu. Ama olağanüstü borç ödedik. Ve de bu taarruzla borçlarımız bitecek. Bu da tabii yeni olanaklar, yeni adımlar demektir." (*İşçinin Sesi*, 17 Eylül 1990, sayı 402, s.7)

14. Özveri Taarruzu'nun bitişi ile mali krizi atlatmaya yönelik çalışmalar hemen hemen beklenen süre içinde stratejik hedefi gerçekleştirdi. Partimiz verdiği sözü yerine getirmiş oldu.

"Hatırlarsanız bir buçuk yıl önce 'bir buçuk yıl iyi çalışırsak mali krizi atlatır düzlüğe çıkarız' demiştik. Belki bir iki ay arkadan geliyoruz ama düzlüğe çıkıyoruz değil mi? Mali kriz bitti. Demek ki, parti değerlendirmesini doğru yapmış ve sözünde durmuştur. Bir buçuk yılda bu işi temizleriz dedik ve temizledik."(R. Yürükoğlu, *İşçinin Sesi*, 1 Ekim 1990, sayı 403, s.4)

Böylece 1991 yılı başında mali kriz geneliyle atlatılmıştı. Bu dönem içinde partinin çalışmalarını durdurma tehlikesi taşıyan borç yükü eritildi. Yıkılan yapıların yerine yenileri kuruldu. Parti çalışmalarının teknolojik düzeyinin yeniden yükseltilmesi için gerekli yatırımlar yapıldı. Yeni koşulların getirdiği olanakları değerlendirme, yeni adımları atma görevine uygun bir konuma geldik.

Parti örgütünün çalışmalarında genel bir iyileşme yaratan mali disiplin anlayışı ilerledi. Mali krizin başladığı noktaya göre, Parti merkezinin düzenli gelirlerinde önemli artış sağlandı. Partinin giderleri denetim altına alındı. Gelir gider dengesi genel olarak korundu. Kadrolarda tasarruflu çalışma ve kaynak israfının önlenmesi bilinci genel olarak yükseldi.

SON BİR YIL İÇİNDE MALİ DURUMDA DEĞİŞMELER

Ancak bunlara karşın son bir yıl içinde mali durumda yeniden bir kötüleşme ile karşı karşıyayız. Bu kötüleşmenin temelinde partinin giderlerinin artışı yatmaktadır. Parti harcamaları iki ana nedenle hızlı bir artış içine girdi.

Bunların birincisi, yayınlar ile ilgili giderlerin artışıdır.

Karşı-devrim ve gericilik dalgasının Türkiye'deki etkilerine karşı sürdürmek zorunda olduğumuz *yıpratma savaşı*'nın temel aracı parti basınını güçlendirmekti. Mali krizin atlatıldığı koşullarda ortaya çıkan yeni olanakları değerlendirmek gerekiyordu.

Geçen yıl içinde bu stratejik hedef başarılı bir biçimde gerçekleştirildi. Yayınlarımız Türkiye solunda bir başka örneği görülmeyen bir içerik ve teknik taşıyor.

Ancak bu stratejik hedefin yayınların hazırlanması ve üretimi ile ilgili giderleri ve pratik yönleri başarı ile tamamlanırken, aynı başarı satış ve dağıtım örgütlenmesinde gösterilemedi. Bunun sonucu olarak bugün yayın çalışmalarının finansmanı partinin mali gücü üzerine aşırı basınç yaratmaktadır.

Yayın çalışmalarının, partiye getirdiği yükün beklenilenin üzerinde olmasında bir dizi neden

GÜNÜMÜZDE MALİ DURUM VE GÖREVLER

1. Tahmini değil bağlayıcı bütçe

2. Tek bir bütçe yerine bölümleri kendi içinde ele alan katma bütçe

3. Bütçe fazla vermeyi amaçlamalıdır

4. Tüm giderlerde tasarruf

5. Parti işletmelerinde ve birimlerde mali disiplini arttırma

6. Merkezi mali denetimi geliştirme

7. Gelirler açısından işletmeler

8. Bu anlayışı en alt parti birimlerine kadar indirmek

vardır. Bunların başında bölge örgütlerinin yayınların satış ve dağıtımına yeterince yoğunlaşmamaları gelmektedir. Satış ve dağıtım sayıları henüz örgütlerimizin kapasitelerini seferber etmediğini göstermektedir.

Bunun yanısıra yayın gelirlerinin yayınevlerine iletilmemesi de önemli bir sorundur. Yayın satışı gelirinin bayi kârına eş bölümü, elden dağıtım yapan örgütlere kalmakta, gerisinin yayınevlerine gönderilmesi gerekmektedir. Ama örgütlerimizin çoğu yayın satış gelirlerini yayınevlerine göndermemektedir.

Bu önemli bir anlayış bozukluğunu göstermektedir. Bu para yerel çalışmalara harcanmaktadır. Bunun anlamı parti merkezinin, yayın gelirleri yoluyla, *yerel çalışmaları* finanse etmesidir. Bu kabul edilir bir hata değildir.

Üçüncü nokta, bölge örgütlerinin, yayınlar temelinde işçi sınıfının özverisini örgütleyecek bir çalışma ile mali kaynak yaratma çabasına henüz girmemeleridir. Üç nokta da, yayınlarla ilgili satış ve dağıtımdaki, ve yığınlar arasındaki parti çalışmasındaki eksiklerimizi göstermektedir.

Bugün geldiğimiz mali durumu yaratan ikinci neden, mali krizin aşılmasının getirdiği psikolojik rahatlama koşullarında, mali bütçe disiplinindeki gevşemedir. Özellikle 1991 yazı başında yapılması zorunlu bir harcamanın gerektirdiği borçlanmanın ve artan yayın giderlerinin gelirlerimizi aşan bir gider yarattığı koşullarda ortaya çıkan bu gevşeme, sonbahardan başlayarak giderek belirgin bir hale gelmiştir.

Merkezde bütçe tahminleri aşırı iyimser yapılmış, hatta bazı aylarda hiç yapılmamıştır. Eylül - Kasım ayı kesin hesapları henüz bağlanamamıştır. Bu durum tahminlerdeki belirsizlik oranını arttırmıştır. Mali denetim geriye kaymış, mali rapor alış verişi ciddi ölçüde aksamıştır.

Yayın çalışmalarının mali planlılığı ve disiplini bozulmuştur. Çalışma açısından kilit önem taşıyan yapıların yasal sorumlulukları çeşitli nedenlerle yerine getirilememiş ve saldırıya açık kalmıştır. Borçlar ve alacaklar, eldeki stoklar, iadeler, örgütlerden alacaklar sürekli izlenen işler olmaktan çıkmıştır. Delik yamamaya dönüşen, en fazla sıkıştıran borcu ödemeye dayanan bir durum ortaya çıkmıştır.

Merkez büroları başarılı sonuçlarına karşın muhasebe ve tutum konusunda geri kalmış, kaynak israfı ve gereksiz ziyanlar engellenememiştir. Bir bütün olarak yönetim, verimlilik ve kârlılık açılarından atılabilecek iyileştirici adımlar gecikmiştir.

Kısacası mali çalışmalarda odaklaşmanın geri kaymasını önlemek üzere kurulan bütün işleyişler gerilemiştir. Bunun kendini mali sıkışıklık olarak göstermesine karşın gerekli önlemler hızla alınmamıştır. Bunda, başta mali işlerden sorumlu MK Sekreteri olmak üzere, her düzeydeki yönetici yoldaş derece derece sorumludur, suçludur.

GÜNÜMÜZDE MALİ DURUM VE GÖREVLER

Bu iki temel nedenin birleşmesi ile ortaya çıkan mali tablo, bugün gelirlerin giderleri ancak karşılayabildiği, var olan borçlanmızı azaltamayan, en ufak bir atılım için ya da olağandışı bir ödemeyi gerçekleştirebilecek kadar bile emniyet payı olmayan bir durumdur.

Bu içinde yaşadığımız koşulların stratejik hedefi olan "*mali kaynakları yıkılmaz hale getirmek*" hedefi ile karşılaştırıldığında son derece kötü bir tablodur. Karşı-devrim ve gericilik dönemi, yıpratma savaşı koşulları, mali darbeler ile parti merkezinin çalışmasını durdurmaya yönelebilecek tehditler taşımaktadır.

Bizim mali hazırlığımız da bu tehditleri önlemeye, aşmaya yönelik önlemler taşımalıdır. Bunun ilk ve temel hedefi, olağanüstü koşullarda geçebilecek bir kaç ay boyunca, parti çalışmalarını minimal düzeyde karşılayabilecek bir mali birikim yaratmaktır.

Bu nedenlerle mali çalışmalarımıza yeniden çeki düzen veren bir dizi önlem hızla uygulamaya konmalıdır. Bunların başında, mali krizi aşarken kazandığımız deneyimi temel alana ama daha ileri bir merkezi mali bütçe disiplinini uygulamaya koymak gelmektedir. Bunun temel adımları şunlardır:

1. Tahmini değil *bağlayıcı* bütçe

Mali krizi atlatma çalışmasının bütçe uygulamasında, tahmini giderler ile gerçek giderler arasında büyük oynamalar olabilmekteydi. Bugün bütçenin gider kalemleri kesinlikle aşılmayacak sınırlar olarak belirlenmelidir. Bir kalemdeki harcama bütçedeki bağlayıcı sınıra geldiğinde, o alanda çalışmaların aksamasını göze almak pahasına hiç bir fazla harcama yapılmamalıdır.

Bu bağlayıcılık, hazırlık aşamasında tüm alan sorumlularının bütçeye yakın ilgisini sağlama gibi olumlu bir sonuç yaratacaktır. Her yönetici yoldaş kendi alanının gerektirdiği harcamanın bütçeye girmesi için önceden bu harcamanın büyüklüğünü iyi saptamak zorundadır. Bu harcama isteminin haklılığına sorumlu yoldaşları ikna etmek için uğraşmak ve bu uğraşın sonucunda genel mali tabloya daha derinden hakim olmak zorunda kalacaktır.

2. Tek bir bütçe yerine bölümleri kendi içinde ele alan katma bütçe

Mali krizi atlatma çalışmasında kullanılan tek merkezi bütçe gelir ve giderleri birleştirme esasına dayanmıştı. Bunun sorunlarından biri parti birimlerinin kendilerine ayrılan fonları yeterince verimli kullanıp kullanmadığını denetlemeye fırsat vermemesi idi. Parti birimlerinden gelen mali raporların bir örnek olmayışı da sorunu büyütüyordu.

Bu nedenle önümüzdeki aydan başlayarak, her birimi kendi içinde ele alan, ve o birimin kendi muhasebesi ile atbaşı yürüyecek, birimlerin mali raporları ile üst üste düşen alt bölümleri olan bir katma bütçe uygulamasına geçilmelidir. Böylece merkezi bütçe bir dizi alt bütçenin toplamını içeren bir bütçe olarak örgütlenmelidir.

3. Bütçe fazla vermeyi amaçlamalıdır

Hızla hâlâ süregiden borçları bitirme ve mali birikime yönelme amacını gerçekleştirmek için, gelir gider denkliğini hedefleyen bütçe uygulamasından, her ay mutlaka bir fazla vermeyi hedefleyen bütçe uygulamasına geçilmelidir.

Bu ay yaratılan bütçe fazlası, gelecek ay içinde kesinlikle harcanmamalıdır. Bu nedenle, her ayın bir önceki aydan aktarma olmadan başlayan ve fazlayla kapanarak kendi içinde biten bütçe uygulamasına geçilmelidir.

4. Tüm giderlerde tasarruf

Partinin merkezi giderlerinin tümü, bütçenin fazla vermesi amacına uygun olarak tasarruf yapmak üzere gözden geçirilmelidir. Bu amaçla şu alanlarda somut adım atılmalıdır:

a. Parti giderleri içinde önemli bir rakam oluşturan merkez bina borç taksitleri, bazı mal varlıklarının satışıyla düşürülmelidir.

b. Parti giderleri içinde önemli yer tutan yayınların finansmanı gözden geçirilmeli, gerekirse yayınların nitelik ve niceliğinde yapılacak değişikliklerle merkezin katkısı azaltılmalıdır.

Örgütlerin yayınların satış ve dağıtımına yüklenmesi, elden satış gelirlerinin kesin olarak geriye dönmesi, bunu aksatan örgüt birimlerine elden satmak üzere yayın gönderilmesinin *durdurulması*, yerel örgütlerin işçi sınıfının özverisine dayanan mali kampanyalar ile yayınları desteklemesi gibi örgütsel önlemlerle, gerekli merkezi katkının azaltılması gerçekleştirilmelidir.

c. Önemli bir merkezi gider oluşturan telefon bağı yeni bir disiplin altına alınmalıdır. Merkezde yürüyen çalışmaların düzenini aksatmamak üzere öğle saatine kadar merkeze, olağanüstü koşullar dışında, telefon edilmesi durdurulmalıdır. Telefon randevuları merkezin ucuz tarifeden yararlanabileceği saatler içinde yapılmalıdır.

Telefon konuşmalarını yürütecek yoldaşların iyi hazırlık yapması temelinde bir konuşmanın normal olarak on dakika içinde tamamlanması hedeflenmelidir. Hiç bir telefon görüşmesi yirmi dakikayı aşmayacaktır. Konuşmanın uzaması zorunlu ise yirmi dakika sonunda *ertesi güne* yeni randevu bağlayarak konuşma kesilmelidir.

Yazılı rapor düzeni geliştirilerek, telefonların sayısı ve kapsamı azaltılmalıdır.

d. Diğer harcamalar genellikle düşük düzeydedir, ancak yine de her harcama kalemi bu hedefe uygun olarak gözden geçirilerek yapılabilecek her kısıntı belirlenmelidir. Örneğin, ulaşım giderlerinde bir indirim yapılabileceği görülmektedir.

e. Siyasal yaşamın belirsizliklerini göz önünde tutarak, sık sık karşılaştığımız beklenmedik harcamalar için bütçede mutlaka belirli bir bölüm ayrılmalı, böylece sürprizlerin olabildiğince planlı bir biçimde karşılanması sağlanmalıdır.

5. Parti işletmelerinde ve birimlerde mali disiplini arttırma

Bağlayıcı bütçe uygulamasının başlaması ile birlikte tüm parti birimleri ve işletmeleri kendi yetki ve sorumluluk alanlarını iyi kavramalıdır. Parti örgütlerinin özerkliği ile merkezilik ilişkisi doğru anlaşılmalıdır. Alınacak yerel girişim kararları merkezin onayına sunulmalıdır.

Bu amaçla merkez her parti biriminin kendi kararı ile yapabileceği harcamaların sınırını belirlemiştir. Bu sınır Avrupa örgütleri ve merkez büroları için beş yüz sterlindir. Bu sınırı aşan her harcama için merkezden onay alınması zorunludur.

Benzer bir yetki sınırı borç almada getirilmiştir. Türkiye'deki işletmelerin ve örgüt birimlerinin borç alması merkezin iznine bağlıdır.

Yetkiler böyle sınırlanırken, mali hesap verme sorumluluğu artmalıdır. Merkeze düzgün aralıklarla, istenilen biçimde hesap verebilmek için parti birimleri kendi iç denetimlerini geliştirmek zorundadır.

İşletmeler gerçek maliyetler temelinde hesap tutmaya başlamalı ve giderlerini en aza indirmek üzere kendi çalışmalarını gözden geçirmelidirler. İşletmelerde ücretli çalışan personel sayısının azaltılması gereklidir.

İşletmeler bu kısıntılar temelinde belirleyecekleri mali gereksinimlerini merkezi bütçe hazırlığını kolaylaştırmak için zamanında iletmelidirler. Bu planlılık ve hesaplılık çalışmalara yeterince yerleştiği zaman merkez sürpriz harcamalar ile, emrivaki biçiminde gelen harcamalar ile karşılaşmaktan kurtulacaktır.

6. Merkezi mali denetimi geliştirme

Merkezi denetimde görülen aksamaları kökten gidermek özünde komünist bilinçle bağlıdır. Bu nedenle en mükemmel denetim sisteminin kurulması bile başta yönetici yoldaşlar olmak üzere tüm komitelerin bilinçli çabası olmadan sonuç vermez.

Bunu göz önünde tutarak yeni bir merkezi denetim sistemi geliştirilmeli, işletmelerin bütçe usulüne uygun rapor sistemi geliştirilmelidir. Bunun yanısıra denetim sisteminin bir alışkanlık haline gelmesi ile birlikte görülen gevşemelere karşı tedbir olarak "yerinde denetim" ve benzeri yöntemler uygulanmalıdır.

Denetimde odaklaşmanın düşmesini engellemek üzere Merkez Komite Sekreterliği'nin düzenli olarak MYB'ye mali rapor vermesi titizlikle izlenmelidir.

7. Gelirler açısından işletmeler

Gelirlerimizi düzenli kılmak ve arttırmak da önümüzdeki çalışma döneminin ana hedeflerinden biridir. Öncelikle bugünkü gelir düzeyimizden geri kaymayı engelleyecek, ve burjuvaziden gelebilecek saldırıları önleyecek adımlar süratle atılmalıdır.

Bu temelde en önemli geliri yaratan Yapıcılar'ın hesaplarının hızla gerektiği gibi hazırlanması, bu işletmenin şirketleşerek yönetici yoldaşımızın kişisel olarak tümüyle sorumlu olma durumuna son verilmesi en acil adımdır.

Buna benzer olarak merkezi gelirlere büyük katkı yapan Bayrak Parti Komitesi'nin hesaplarına yeni yönetici yoldaşın hızla hakim olması, birikmiş bazı sorunların çözümü için gerekli hazırlıkların hızla yapılıp, sonuçlandırılmasına odaklaşması gerekmektedir. Bu alanda gelirlerin korunması ve geliştirilmesi için yürütülmesi zorunlu olan dış ilişkiler hızla arttırılmaldır.

Parti gelirleri içinde küçük bir yer tutmasına karşın geçtiğimiz dönemde sorunları biriken tercüme işinin eski biçiminin hızla tasfiye edilerek, yeni bir yolla örgütlenmesine gidilmelidir.

8. Bu anlayışı en alt parti birimlerine kadar indirmek

Mali alanda önümüze koyduğumuz görevlerin başarıyla gerçekleştirilmesi için, bu kararın ruhunu en alt birimine kadar tüm örgüte taşımak can alıcı önem taşımaktadır.

GÜNÜMÜZDE MALİ DURUM VE GÖREVLER

1. Tahmini değil bağlayıcı bütçe

2. Tek bir bütçe yerine bölümleri kendi içinde ele alan katma bütçe

3. Bütçe fazla vermeyi amaçlamalıdır

4. Tüm giderlerde tasarruf

5. Parti işletmelerinde ve birimlerde mali disiplini arttırma

6. Merkezi mali denetimi geliştirme

7. Gelirler açısından işletmeler

8. Bu anlayışı en alt parti birimlerine kadar indirmek

İZMİT'TE YANLIŞLARDAN ARINIYORUZ

"Yap artık şu görevini!"

Ümit Özer - İzmit

İlk zamanlarda ürkek, çekingen hareketlerle yaptığımız satışların yerini, şimdi gür ve coşkulu bir sesle yaptığımız satışlar aldı. Bu satışlar sırasında, yayınımızı bizden daha fazla satmaya başlayan insanlarla dostluklar, işçilerle yeni ilişkiler kuruyoruz.

Yoldaşlar, ben parti görevlerim arasında yer alan "sürekli yazı yazma" görevimi bir süredir aksatıyordum. Bu beni çok rahatsız ettiği halde görevi çekiştirmeye devam ettim. En son *İşçinin Sesi*'nde çıkan yazılar bana "yap artık şu görevini" dedi. Ve yazmaya başladım.

Aslında bölge olarak başarılı çalışmalar yürüttüğümüz ve yazılacak birçok şey yaptığımız halde, bunu yazıya dökmemek tembellikten başka birşeyle açıklanamaz. Evet, dünyanın nesnel ortamının üzerimizde yarattığı bir basınç var. Programsız ve plansız çalışmamız var, birçok etken var. Ama *temel neden* verilen görevin önemini kavramamak ve çekiştirmektir.

Türkiye'de ortam sakin gözüküyor. Ama, alttan alta bir kaynama var. İşçi sınıfı direnişlerine devam ediyor ve çok yakın bir gelecekte olmasa dahi, yaklaşan büyük bir patlamanın sinyalleri geliyor. Öte yandan, tüm dünyayı bilmiyorum, ama Türkiye siyaset arenasında, özellikle "devrimcilerde" bir erime, çözülme söz konusu. Bizler ise küçük burjuvalar gibi "ortam devrimcisi" değiliz. Bu nedenle, azimle ve bilinçle çalışan tek örgüt TKP. Ama, çalışmalarımızı ve sonuçlarını merkez organa yazmıyoruz.

Parti merkez yayın organında çıkan son yazıdan anladığım kadarıyla bendeki tembellik, başka yoldaşlarımın da üstünde. Aman yoldaşlar, "ben ettim, siz etmeyin". Parti saflarında uyuşukluğa yer yok!

Teorik düzeyim çok yüksek olmamasına rağmen, partimizin ideolojik gücü, doğru siyaseti beni siyasi çevrede saygın hale getiriyor. Çünkü, bir yayında da dendiği gibi "saygınlık doğrularla geliyor". Doğruların ortaya çıkartılıp savunulması ise, parti bütününün Marksizmi *çalışmaya* verdiği önemle ve *deneyim ve bilgi alışverişiyle* bağlı.

Bununla şunu anlatmak istiyorum: Çevremde edindiğim bilgileri, elime geçen yayınları ben net olarak değerlendiremesem bile merkez organa *iletirim*, o bunu değerlendirir. Belki çevremde gelişen olaylar, çok önemli sonuçlar doğurabilecek birçok eğilimi içinde barındırıyordur, ben bunu kavramamışımdır. Bunu yazmamakla ya da yukarıyı bilgilendirmemekle, elime geçen yayınları göndermemekle, partimizin bunları görüp değerlendirmesine engel teşkil edebilir, hatta yanlışlıklar yapılmasına zemin hazırlayabilirim.

Sorunun bir başka yönü de, kendim yazı yazmadığım zaman bana en ağır gelen şeylerden biri, bana bağlı yoldaşlardan yazı yazmalarını istemek oluyor. Ben onların sekreteriyim, parti kültürüm daha iyi olmalı. Sorumluluk bilincim daha iyi olmalı. Yoksa, yoldaşlarıma sorumluluk bilincini nasıl iyi öğretebilirim?

Bir süre önce kendi bölgemizde ve tüm partide Bedir Aydemir yoldaş anıldı, hakkında yazılar, şiirler okundu. Şunu düşündüm: Partim yalnızca Bedir yoldaşın anılması ve çok değerli bir yoldaş olduğunun bilinmesi için mi, onun hakkında bol bol yazı yayınlıyor? Hayır, değil. Bedir yoldaşın özellikleri hepimize örnek olmalı, bizler bu iyi özellikleri kendi komünist çalışmalarımıza yansıtabilmeliyiz.

Bedir Aydemir yoldaşın özellikleri arasında şu vardı:

"İkinci özelliği disiplinidir. Aklına yatan ya da yatmayan, katıldığı ya da katılmadığı binlerce karar karşısında kaldı. Bunların hiçbirinde hiçbirimiz o kadarları uygulamadığını ya da kendi isteği yönünde çekiştirdiğini görmedik." (*İşçinin Sesi*, sayı 423)

Bu özelliği, sanırım bana oldukça önemli bir ders oldu. Umarım benim gibi yapan öteki yoldaşlar da gereken dersi çıkarırlar.

"Nasıl olsa bunu yapıyorlardır" rahatlığına düşmeden ve "ben görevimi yeterince yapmıyorsam, başka bir yerdeki yoldaşlara kötü örnek oluyorum" diyerek, azimli, bilinçli, inançlı kavgamızı insanlığın zaferine dek sürdürelim.

Toplu satışlara devam

Legal yayın, çok beğenilen sayılar yayınladı, ama yeterince yayılmadı, tanınmadı. Biz bölge olarak legal yayının tanıtımında ve satışında üzerimize düşen görevi uzunca bir süre yeterince yerine getiremedik.

Bir gün merkezden bir yoldaşın bana "bölgenizdeki satışlar çok kötü, size yakışmıyor, birşeyler yapın artık" demesi, uzun süre beynimde yankı yapmıştı. Dolu dolu, hem bizleri hem de ulaştırabildiğimiz kadarıyla - kitleyi eğiten, insanların somur sorunlarını ve bunlara karşı çözüm yöntemlerini çok güzel anlatan, her insana birşeyler kazandıran bir yayınımız çıkıyor. Biz ise, onu kendimize saklıyor, kitlelere ulaştırmıyoruz.

Partimizin devrim stratejisinde "devrimi yalnızca devrimciler yapar" diye birşey yok. Hem devrimi işçi sınıfı öncülüğündeki halk sınıflarının yapacağını söyleyelim, hem de partimizin görüşlerini, doğruları işçi sınıfına ve onun öncülüğünü yapacağı kitlelere götürebileceğimiz yayınımızı onlardan sakınalım. *Bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu!*

Yoldaşlar,

Biz bu gidişe DUR dedik. Bölgemizde çok güzel, çok başarılı geçen toplu satışlar gerçekleştirmeye başladık, devam ediyoruz. Bu satışlar yoluyla hem işçilerle kaynaşıyor, hem de partimizi yığınlara ulaştırabilmenin büyük mutluluğunu tadıyoruz.

Legal yayınımızın fabrika çıkışlarındaki ilk satışlarında, ses tonumuz bile çok farklıydı. İlk zamanlarda - kendi gölgesinden korkan biri gibi - ürkek, çekingen hareketlerle yaptığımız satışların yerini, şimdi gür ve coşkulu bir sesle yaptığımız satışlar aldı. Bu satışlar sırasında, yayınımızı bizden daha fazla satmaya başlayan insanlarla dostluklar, işçilerle yeni ilişkiler kuruluyor ve onların dergiye yaklaşımları öğreniliyor.

Bir konunun daha üzerinde durmak istiyorum. Yayın satışlarının sonrasında bazı yoldaşların "az satıldı", ya da bazı fabrikalar için "buradaki işçilerin gerici olduğunu duymuştuk, doğruluk payı var" gibi söylenmeleri oluyor. Bu çok yanlış.

Ben çoğu zaman "bakın, insanların birçoğu bu dergiyi ilk defa görüyor, burada almaz ama bir başka yerde karşılaşınca belki o zaman alır, evine gazete aldığı bayide görür, o zaman alır" şeklinde konuşuyor, yoldaşların satılan dergi sayısına bakıp da tepki göstermelerinin haksızlık olacağını söylüyorum. O zaman, "tamam tamam, ne demek istediğini anlıyoruz" gibi cevaplar alıyorum. Israrla aynı şeyleri söyleyeceğim. O kadar ay yan gelip yatalım, sonra karşısına çıktığımız insanların ilk seferinde dergiyi satın almasını bekleyelim. Bu, o insanlara haksızlıktır.

Aslında satışlarımızın sayısı iyi oluyor. Hem sonra, komünist çalışma *sabır* işidir. İnsanlar henüz, değil parti ideolojisini, derginin ismini bile duymamış. Biz bıkmadan usanmadan tanıtımımıza, satışlarımıza devam ettikçe, "neymiş bu" deyip alacaklar. Alıp okudukça, parti ideolojisinin ve siyasetinin doğruluğunu hayat içerisinde *yaşayarak gördükçe* dergiyi daha çok sevecek, daha çok alacaklar.

Biz, önüne çıkan siyasi bir yayını hemen alıp benimseyeceğini düşünmekle işçi sınıfını ve sosyalizmi "küçük" görmüş oluruz. İşçi sınıfını geri gören yaklaşımlar küçük burjuvalara, oportünistlere aittir. TKP, kendi sınıfını geri görmez ve bu tür yaklaşımlar TKP'liye yakışmaz. Unutmayalım ki, işçi sınıfı ve sosyalizm adına ortaya çıkan ve "devrimci" olduğunu söyleyen birçok insan, bir çok yayın, yıllarca işçi sınıfının önüne çıkmış ve sınıf mücadelesine zarar vermiş. Sınıf bu insanlardan, bu ideolojilerden ne farkımız olduğunu hemen bilemez. "Sütten ağzı yanan yoğurdu üfleyerek yer."

Biz mücadelemize devam edelim, işçi sınıfımız dostu düşmanı birbirinden ayırtedecek ve yoluna öyle devam edecek. Onun için yoldaşlar, toplu satışlara devam! Merkez organı yaptığımız işlerin haberleriyle, yazı ve enformasyonla beslemeye devam!

İşçi sınıfımıza, Alevi halka ulaştırırsak

Yayınımızı bal gibi satarız, satıyoruz

Sinan Çetiner

İşçi sınıfı partisinin gerek illegal, gerekse legal yayın organının işçi sınıfına ve en azından emekçi kesimlerin büyük bir bölümüne maledilmesi, o yayın organının bir yere kadar kendi kendini finanse etmesiyle ölçülür.

İşçi sınıfı partisinin gerek illegal, gerekse legal yayın organının işçi sınıfına ve en azından emekçi kesimlerin büyük bir bölümüne maledilmesi, o yayın organının bir yere kadar kendi kendini finanse etmesiyle ölçülür.

Burada özellikle üstünde duracağım konu, partinin legal yayın organının sınıfa maledilmesine, dolayısıyla kendi kendini finanse etmesine ilişkindir. Tabii, mümkün olduğunca düşüncelerimi özetle iletmeye çalışaçağım, aynı şeylerin tekrarı olsun istemiyorum.

Herkes biliyor ki, yayın organımız savunduklarıyla, ideolojisiyle ve hatta biçimiyle, yani her yönüyle pırıl pırıl ve gerçekten sınıf kavgasının ciddiyetiyle diğer sözde sol dergilerden apayrı bir yerde durmaktadır. Bizler bu yeri işçinin, emekçinin, Alevi toplumunun içi yapmalıyız.

Partinin yayın organı en iyi ajitatör, propagandacı ve örgütleyici bir işleve sahiptir. Gerçekten böyle mi ya da nasıl böyle olur?

Dergiyi sadece çıkarıp, bayilere gönderip ve yanısıra da ancak birkaç bölgede 20-30 adet satmakla dergiye örgütleyici bir misyon yükleyemeyiz. Dergi ulaştığı yere düşünceleri, ideolojiyi taşır. Ama onu geniş yığınlara taşıyan ve oralardan örgüt çıkaran yine örgütçü kadroların işidir. Başka türlü derginin kendi başına örgüt yaratmasını bekleyemeyiz.

Şu günlerde bunun somut örneklerini yaşıyoruz. Dergimiz her ulaştığı yerden ilişki çıkarıyor, insanlar bizi arıyor, muhabirlik, temsilcilik başvurusunda bulunuyor. Yani dergi önce bir yerlere ulaşıyor, kişilere ulaşıyor, sonra insanlar bizi arıyor. Dergi buraya kadar ajitatörlük, propagandacılık ve örgütçülük görevini yerine getiriyor. Sonra? Örgüt örgütçülük görevini yerine getiremiyor. Somut örnekten sözetmiştim. (...) temsilcisini biz yaratmadık. Dergiyi okuyor, düşüncelerini benimsiyor ve temsilci oluyor. Ama biz halen o insanı kazanabilmiş, örgütleyebilmiş değiliz. O insan istediği kadar temsilci olsun, örgütlü insan değildir. (...) temsilcisi keza yine öyle ve daha da uzatabiliriz.

Bir başka yön ise Alevilikle ilgili olsun, diğer konularda olsun insanlar bizi arıyorlar. Yani dergi yine görevini yerine getiriyor, ayağımıza gelen insanlarla bile yeterli ilişki kuramıyoruz.

Peki, örgütçü "kadro"lar ne yapıyor? İşte bunun yanıtını verebilmek için örgütçü kadroların ne yapması gerektiğinin yanıtını vermek zorundayız. Örgütçü kadrolar yayını yığınlara - işçi emekçi yığınlara - taşır, dergi aracılığıyla yığınlarla bağ kurar, ilişki kurup geliştirir, toparlar ve her ulaştığı yerde örgütler yaratır, bu böyle gelişip gider.

Yayın organının çıkarılması ve o bazda örgütlenme bir bütün olarak ele alınmalı. Tüm yoldaşlar bunun bilincinde olmalı. Bunlar bir bütün olarak partinin görevidir. Parti çalışmasının merkezi yayın olmalı. Herkese iş var. Koca bir Alevi toplumu var, sendikalar var. Herkes bir yere dağılıp yeni ilişkiler kurar, dergiyi en geniş biçimde dağıtır satar. Tüm çalışma ve enerji yayınlarımızın dağılımı ve buralardan ilişkiler çıkarıp ilerletme üzerine verilmelidir.

İstanbul içinde olmak üzere - tabii ki ben de içinde olmak üzere - tüm bölgelerde yeniden disiplin sağlanmalı. Herkes yaptığı işin hesabını vermeli, bu bizzat merkezin yoğun denetimiyle sağlanmalı. Laçkalıktan kurtulmalıyız, gevşek davrananlar sallanmalı.

Yaşam ideolojimizin doğruluğunu bir kez daha gösterdi

Aleviler işçiler devriml rd birdirler

Bu eylem nedeniyle birçok Alevi ailesi tanıdım, Aleviliğin ortakçı, paylaşımcı, eşitlikçi vs. yanlarını daha iyi gördüm. Alevilik konusunun önemini, özümsenmesi gerektiğini çok canlı bir şekilde yaşadım, yaşadık.

Alevilik konusunun güncelliği ve önemi hepimiz için aşikar. Fakat bu konuya aşikar olmak yetmiyor şüphesiz. Alevilik konusunu düzenlediğimiz seminerlerde öğrenmeye çalıştık. Sanırım başardık. Başardık kelimesinin en pratik göstergesi olarak da düzenlediğimiz geniş toplantıyı örnek verebiliriz.

Toplantı öncesi, duyuru, ilan, davetiye dağıtımı için tüm yoldaş (tabii bu çalışmalarda ayağı sürten, yalnızca konuşan ve iş yapan da görüldü) ve sempatizanlar çalıştık. Ben de bu çalışmalarımdan bir kaçını aktarmak istiyorum.

Toplantı için benim çalışma alanım (...) mahallesiydi. Sünni kökenli bir aileden geliyor oluşum, Aleviliği anlamamda ve öğrenmemde zorluk çıkarıyordu. Bu eylem nedeniyle birçok Alevi ailesi tanıdım, Aleviliğin ortakçı, paylaşımcı, eşitlikçi vs. yanlarını daha iyi gördüm. İnsanların parti ideolojilerine bağımlılıklarını, savundukları ideolojinin kendi yaşam tecrübeleriyle denenmesini ve doğrulanmasını bu eylem sürecinde yaşadım. Alevilik konusunun önemini, özümsenmesi gerektiğini çok canlı bir şekilde yaşadım, yaşadık.

Beni en çok etkileyen ise bu mahallede yaptığımız afişleme çalışması oldu. Aslında bu eyleme sadece afişleme demek eksik kalıyor. Yaklaşık 3,5 saat süren bu çalışmada bir yandan afişleme yaparken, diğer yandan sözlü propaganda yaptık, el ilanları ve davetiye dağıttık. Öylesine sıcak ve candan ortamlarda bulunduk ki, zamanın nasıl geçtiğini anlamadık bile.

Bu Alevi mahallesinde her yer pano gibiydi zaten. Duvarlar yazılamalar, pullar doluydu. Bizim afişlerimizi gündüz yapıyor oluşumuz insanları bizlerle konuşmaya itti. Az önce yapıştırdığımız bir afişi sökmeye kalkan bir çocuğu, komşu kadınlar adeta linç edeceklerdi. Çocuğa tekrar afişi yapıştırttılar. Afiş asmak için girdiğimiz kahvelerde çay ikramı ile karşılandı ve paralarını bizden almadılar. Yolda karşılaştığımız işçiler afişleri kendi mahallelerine asmak üzere bizden aldılar. Gördüğümüz açık ilgiden çok sevinçliydik. Bu kadar verimli bir çalışma benim şimdiye kadar yaptığım çalışmalar içinde olmamıştı dersem doğru söylemiş olurum.

Ve bu çalışmaların verimini de toplantı günü de gördük. Gelen gidenle salonu taşıran rakam hepimiz için bir gurur kaynağı oldu. Bizim çalışmalarımıza coşku kattı. Eksiklerimiz ve hatalarımız vardı şüphesiz. Ama her biri bizim için birer tecrübe oldular.

Toplantı salonunda yaklaşık 10 kadar çeşitli devrimci hareketin temsilcileri vardı. Ama hiçbirinden "din olarak Aleviliği kullanıyorsunuz, bölücüsünüz, vb" değerlendirmelerini içeren soru, konuşma gelmedi. Bunu tek birşey açıklayabilir. Salonun o kaynaşmış çoşkulu havası onları konuşturtmadı. Alevi halk onları da daha iyi tanıyor, gece kapı altlarından illegal yayın dağıtmayla, pullama yapmayla Alevi toplumu kazanılmaz. Bu toplantı bunu da gösterdi.

Haydi, "ALEVİLER İŞÇİLER, DEVRİMLERDE BİRDİRLER" belgisini tarihe adımızla, şanımızla yazmaya!

Nursen Yaman, İstanbul

Bölge olarak Alevi toplumu ile bütünleşmede ilk adımımızı attık

Haydi yoldaşlar, durmak yok bize!

Toplantının bitmesi, üstelik başarılı bitmesi bizi gevşetmemeli. Yeni dönem çalışmalarımızı bu çalışmadan sağladığımız avantajlarımız üzerine kurmalıyız. Disiplinimizi daha da artırarak çalışmalıyız.

Geçtiğimiz hafta bölgemizdeki tüm yoldaşların ortak çabasıyla gerçekleşen bir çalışma yaptık. Bu çalışmadan kazandığımız başarı, deneyim gerçekten büyüktür.

Eylemden 1,5 ay öncesinde yoldaşlar ilk işlerini bu toplantı bilerek çalışmaya başladılar. Geniş bir komite oluşturduk. Komitemiz düzenli olarak toplandı. İşbölümünü ve yapılan işlerin denetlenmesini bu komite içinde yaptık. Güzel bir çalışmayla vermek istediğimiz düşünceyi vererek geniş katılımlı bir toplantı gerçekleştirdik. Toplantının başarısının yanında bu çalışma bize çok şey öğretti.

- Kollektif iş yapma deneyimimiz ve becerimiz arttı.
- Alevi toplumunu özellikle Alevi olmayan yoldaşlar daha iyi tanıdı. Genel olarak, Alevilik konusuna bakışımız daha iyi anlaşılıp özümsendi.
- Bir çok yoldaşımız daha önce hiç bilmediği, yapmadığı hatta çekindiği çalışmalar yaptı. Bunların içinde ilerledi.
- Bu çalışma içinde canla başla, hırsa, inatla her işe koşanla, ayak sürüyenleri gördük, tanıdık, ayrıştık.
- Bir çok yeni insanla tanıştık. Sohbet ettik, evlerine konuk olduk. Hem onları tanıdık, hem kendimizi tanıttık. Halkalarımızı genişlettik.
- Ve herşeyden önemlisi kendimize güvendik. Herkes kendi kendine "bak çalışınca oluyormuş" dedi.

Tabii ki toplantının bitmesi, üstelik başarılı bitmesi bizi gevşetmemeli. Yeni dönem çalışmalarımızı bu çalışmadan sağladığımız avantajlarımız üzerine kuramalıyız. Disiplinimizi daha da artırarak çalışmalıyız. Biz bu eylemle, bölge olarak Alevi toplumu ile bütünleşmede ilk adımımızı attık. İlk adım atıp orada duramayız, geri çekilemeyiz. Şimdi sorumluluklarımız iki kat daha artmıştır. Haydi yoldaşlar, durmak yok bize!

Hatice Yılmaz, İstanbul

Özverili, inançlı ve hırslı çalışmanın elinden hiçbirşey kurtulmaz

Zoru başaracağız

Özverili, inançlı ve hırslı çalışmanın elinden hiçbirşey kurtulmaz. Bunun en iyi örneğini bugünlerde yapmış olduğumuz eylemde gördük.

Yaptığımız toplantıya gerçekten geniş katılım sağlandı. Böyle bir toplantı o çevrelerde ilk defa gerçekleşiyordu. İkincisi seslendiğimiz kesim duyarlı bir kesim. Üçüncüsü, Alevilik hakkında tek doğru yanaşımı bizim getiriyor olmamız. Dördüncüsü, bizim için en önemlisi yoldaşların canla başla ideolojimizi yayarak, toplantıyı gerçekleştirmek için uğraşmaları. Bence bu dört neden başarılı bir eylem yapmamızı sağladı.

Toplantının başlayacağı gün, artık son hazırlıklarımızı bitirdikten sonra toplantının başlamasını iple çekiyordum. Fakat aynı anda şu duyguyu hissettim, zamanı iple değil halatla çeksem birşey farketmiyor, önemli olan zamanı komünistçe değerlendirmek. Tam komünistçe zamanı doldurduğum söylenemez ama yine boş durmadık.

Toplantı başlamadan 2 saat önce salonda bulunduk. Dinleyiciler gelmeden önce pankartlarımızı astık, salonu süsledik. Kendi yaptığımızı yiyecekleri bir tarafa koyduk. Artık bütün işlerimizi bitirmiştik. Şimdi gelenlerle ilgilenmeliydik. Bütün yoldaşlar görevlerinin bilincindeydiler.

Toplantı sırasında insanların kafasında Alevilerin gerçek dostunun kim olduğu iyice berraklaşmıştı. Biz de Alevilerin devrimci kimliklerini daha yakından gördük. Halkla nasıl kaynaşılır, bunu öğrendik. Büyük deneyimler elde ettik.

Kazanmış olduğumuz deneyimler mücadelemize büyük ivmeler katacak. Çalışmalarımıza daha sıkı ve disiplinli sarılarak, elimizdeki silahı nasıl kullanacağımızı daha iyi bilerek devam edeceğiz. Kim ne derse desin zoru başaracağız.

İsmail Sezgin

Yeter ki biz isteyelim

Toplantı gösterdi ki, bizler isteyince en güzeli de yapabiliyoruz. Eksiklerimizin gelecek çalışmalarımızda olmayacağına inanıyorum. Yeter ki biz aynı azimle çalışmalarımıza devam edelim.

Yayınlarımızın satışına ağırlık vermek zorunda olduğumuzu hepimiz biliyoruz. Bunun gerekliliğine girmeyeceğim. Aslında legal yayınlarımızı ulaştırabildiğimiz her kesime *İşçinin Sesi*'ni de ulaştırabiliriz. Yeter ki biz bu noktalar üzerine yoğunlaşalım, bunun değişeceğine eminim.

Çalıştığımız alanın pratik sorunlarının çokluğundan dolayı işe boğuluyoruz. Bu tabii ki kötü bir alışkanlık, son tahlilde hayatın seni organize etmesi demektir. Bu kötü alışkanlığı da bırakmamız gerekir. Ne yapıp edip, zorlu bir iş olarak koyup yayın satılması için zaman yaratmalıyız.

Yayınlarımızın canla başla satılmamasında bence özel sorunlarımızın bazen daha ağırlık kazanmasından kaynaklanıyor olmasının da etkisi büyük.

İlişki kurulduğu zaman iş bitmiş olmuyor, sürekli o insanın ilerlemeyip ilerlemediği bizim düşüncemizde olmalı. Onu yayın ile beslemeliyiz.

Posta ile yolladığımız yayınların - özellikle sendikalara - okunup okunmadığını denetlemeliyiz.

Özellikle Alevi çevrelerine girebilmeliyiz, biliyoruz ki girdiğimiz yerde yayınımız büyük etki uyandırıyor.

Esas eksikliğimiz güzel düşüncelerimizi hayata geçirmekte, çektiğimiz o *gereksiz sıkıntı.* Kendimizi güzel fikirlerle ikna etmemiz güzel ama artık "başla" demenin zamanı.

İşte tam bu zamanda gerçekleştirdiğimiz geniş katılımlı toplantı bizi birçok açıdan ilerletti.

Bu eylemin bana göre iki önemli sonucu oldu: Birincisi, ilk kez bu kadar kollektif bir çalışmayı başarı ile gerçekleştirdik. İkincisi, seslendiğimiz kesimle kaynaştık, onların güvenini kazandık. Daha doğrusu bu doğrultuda büyük adımlar attık.

Çalışmalarımız yaklaşık eylem günü için ayarladığımız tarihten 1,5 ay önce başladı. Komite oluşturuldu, görevler belirlendi, görev dağılımı yapıldı. Afişler basıldı, pankartlar yazıldı, el ilanları dağıtıldı. Hem de bütün bu işler yapılırken yeni ilişkiler çıkarıldı.

Toplantı günü, söz verenlerin otobüs otobüs gelmesi hepimizin sevincini bir daha artırdı. İnanır mısınız, toplantı sırasında aşırı kalabalık olduğu için geri dönenler bile oldu. Toplantı zevkle izlendi. Salondan tartışmalara katılmalar oldu. Toplantının sonunda bütün yoldaşlar birbirine gülerek bakıyordu.

Toplantı gösterdi ki, bizler isteyince en güzeli de yapabiliyoruz. Eksiklerimizin gelecek çalışmalarımızda olmayacağına inanıyorum. Yeter ki biz aynı azimle çalışmalarımıza devam edelim.

Rojbin Hazal, İstanbul

Yoldaşlarımızın canlı, odaklaşmış çalışması yansıdı

Eylemimizle fidanı yeşerttik

Son hafta görülmeye, yaşanmaya değerdi. Herkes vargücüyle çalışıyordu. Eylem dışında hiçbir konuyu yoldaşlar konuşmak bile istemiyorlardı. Bir çok konu, sorun eylem sonrasına ertelenmişti. Konuşulan tek konu vardı...

YALÇIN SAPMAZ

Başımız dik, alnımız açık, gururla bir çalışmayı tamamlamanın, hem de başarılı bir şekilde tamamlamanın sevinci içindeyiz. Önceki sohbetlerimizde söylediğimiz, "şu çalışmadan yüzümüz ak çıkabilsek, toplantımız güzel olsun' isteği sonuçlandı. Eylemi örgütleyen bütün yoldaşlarımız ve onların nezdinde partimiz bu çalışmadan yüzü ak çıktı.

Toplantı düzenlemeyi bir başka eylemimizin içinde birçok yoldaş ve sempatizanlarımızla birlikte düşündük ve kararlaştırdık. Kendi içimizde Aleviliğin toplu eğitimlerini yapıyorduk. Eğitimlerin son haftalarında "Bu konu önemli.. Herkese götürmeliyiz... Yığınlara götürmeliyiz... Sol harekette de Aleviliği tartışalım... Geniş tartışmalar düzenleyelim... Toplantılar düzenleyelim" sözleri çok konuşuldu. Biz de "bir kaç ay sonra toplantı düzenleyelim" diye hepbirlikte karar aldık. "Alevilik nedir?" eğitimi yeni bir eylem doğurmuştu.

Yaklaşık bir buçuk ay sonra paneli düzenleyecek bir komite oluşturduk. Komite yedi kişilikti. İlk toplantımızda da önce toplantının önemini tartıştık. Toplantının önemini şöyle özetledik: "Bugüne kadar görüşlerimizi, Alevi toplumuna tanıtmaya, o toplumla tanışmaya çalıştık. Artık Alevi toplumuyla bütünleşme dönemindeyiz. Ve bu bütünleşme döneminin İstanbul için birinci adımı bu toplantı olacaktır. Ne kadar iyi organize edersek, ne kadar kitlesel yaparsak Alevi toplumuyla bütünleşmemizin önü o kadar açılacaktır." Ardından tonlarca ayrıntıyı konuşmaya başladık.

Eylem komitesi çalışmalarını haftada bir toplanarak sürdürüyordu. Bazı toplantılarda aksayan görevleri eleştiriyor, tekrar görev bölüşümü yapıyorduk. Öyle ki bazı toplantılarımıza tanımadığımız insanlar geliyor, öneriler sunuyor, görevler alıyordu.

Burada bir parantez açmak istiyorum. Eylem komitesinin ilk toplantısında, her türlü mali gideri bizim karşılayacağımızı, başka herhangi bir mali kaynağımızın olmadığını söylemiştik. Buna bazı yoldaşlar karşı çıktı. "Yer tutacağız, afiş basacağız, reklam vereceğiz, vb. bunları nasıl finanse ederiz. Kendi özverimizle, çevreden topladığımız bağışlarla, bu iş olmaz,.. zaten yoldaşların çoğu parasız, bir çoğu işsiz, bir kısmı öğrenci.." demeye başladı. Açıkcası bu sorular benim aklıma da gelmiyor değildi. Ama sürekli şunu aklımda tutuyordum: "Parti böyle olacak diyor. Bunda bir iş var. Hele bir yürüyelim bakalım ne olacak".

Eylem gününe iki hafta kalmıştı. Yer tutmuştuk, konuşmacılar belirlenmiş, birçok kesime duyuru yapmış, afiş ve davetiyeleri basmıştık. Birden tuttuğumuz salonun kaporasını ödemediğimiz için başkasına kiranlandığını öğrendik. Herkes şaşırmıştı. Ne afişleri astık, ne davetiyeleri dağıttık. Bütün çalışmalar bir hafta durdu. Hata bizdeydi. Yer sorununu gibi önemli bir sorunu çözme işini, daha yeni tanıştığımız arkadaşlara vermiştik. Üstüne onlar görevlerini tamamlamışlar, biz iletişim eksikliğimizden üstümüze düşen görevi yapmamıştık. O arkadaşlarla ilişkisi olan yoldaş olayı kendiliğendinliğe bırakmıştı. Hata hepimizde idi ama yaşam duyarsızlığı, kendiliğendiciliği affetmiyordu. Pat! diye yüzümüze vurmuştu...

Eyleme bir hafta kalmıştı. Yaptığımız toplantı oldukça sert geçiyordu. Başta yer sorununu denetlemesi gereken yoldaş olmak üzere hemen hemen bütün yoldaşlar eleştiriliyordu. Tuttuğumuz yeri kaybetmemiz çalışmalarımızı durdurmamızı gerektirmiyordu. Eleştirinin nedeni de buydu. Ancak bir hafta kala yaşanan bu olunmsuzluk ve moral bozukluğu hiç de iyi değildi. Yer sorununu hemen çözmek, eylem öncesi morali tekrar düzeltmek ve kaybedilen günleri hızla geri almak gerekiyordu. Toplantı bitmeden bütün yoldaşlar durumun farkına vardı, "moralimizi bozmayalım, önümüze yeni hedefler koyalım..hep beraber işe sarılalım" demeye başladılar. Hemen o gün yeni bir salon tuttuk, kaporasını da yatırdık. Bu moralleri tekrar düzeltti, hırsla çalışma yeniden başladı.

Son hafta görülmeye, yaşanmaya değerdi. Herkes vargücüyle çalışıyordu. Eylem dışında hiçbir konuyu yoldaşlar konuşmak bile istemiyorlardı. Bir çok konu, sorun eylem sonrasına ertelenmişti. Konuşulan tek konu vardı... Afişler, pankartlar asılıyor, Alevi evleri, dernekler, Alevi Dedeleri ziyaret ediliyor, toplantılar yapılıyorud. Birçok yoldaşın gündüzü gecesine karışmıştı. Yoldaşlar arasında espiriyle karışık, "aman şimdi hasta olmayalım, toplantıdan sonra oluruz" diyenler, her eylem öncesinde olduğu gibi panelde de "kaç kişi katılacak, nasıl olacak" gibi tahminler yürütenler, hatta toplantı sonrası neler yapmamız gerektiğini tartışanlar bile vardı. Herkesin dileği bu çalışmadan başarılı çıkmaktı.

Bu süreçte yaşadığımız tonlarca deneyim, kazandığımız tonlarca yetenek oldu. Hepsini anlatabilmek gerçekten çok zor. Öğretici olması için iki örnek anlatmak istiyorum;

Birincisi, iki bayan yoldaşımız bir Alevi mahallesinde afişleri sokaklara asıyorlar. Sivil polisler gelip, yoldaşları karakola götürüyorlar. Afişlerin yasal olup olmadığını araştırıp vb. iki saat sonra serbest bırakıyorlar. Yoldaşlar da karakolun sokağından başlayarak afişleri asmaya devam ediyorlar. Bu örnek kararlılığı gösteren güzel bir deneyim. Legal alanda, polisin gözü önünde başarılı eylem. Önceden afiş asma, bildiri dağıtma gibi eylemlerden bir çekinme vardı. Bu çalışma bu gibi çekinceleri de götürüyor. Legal mücadele özümsenmeye başlanıyor. İstanbul'un çeşitli yerlerinde yüzlerce afiş asıldı, yüzlerce el ilanı dağıtıldı.

İkincisi, toplantının duyurusunu yapmak için birçok yere pankartlar asmayı düşündük ve bu pankartları yazmaları için bir kaç yoldaşımızı görevlendirdik. Görevli yoldaşlardan biri pankartı yazacağı gün kendi "özel" işine gidiyor, bunun üzerine pankartı başka bir yoldaş yazıyor. Pankart yazma görevini yapmayan yoldaşı hangi yoldaş görmüşse eleştirmiş. Olayı duyan bütün yoldaşlarda bir kızgınlık oluşmuş. Görevini yapmayan yoldaş, "işim vardı, nasıl olsa biri yapar diye düşündüm" diye sonradan bir özeleştiri vermiş ama, özürü kabahatinden büyük olduğu için yoldaşların kızgınlığı daha da artmış.

Bu örnekte de yaşananlar gibi, bu eylem sürecinde birçok yoldaş pratik çalışma içinde eleştiri yapma, iş temelinde sorgulama yetisi kazandı. Eylemin-işin, ayıklayıcılığını birçok yoldaş gördü. Bu ayıklanma yalnızca bu örnekte değil, bir aylık çalışma süresinin içinde birçok kez ortaya çıktı, yaşandı. Artık yoldaşlar birbirlerini eskisine göre daha iyi tanıyorlar. Hangi işi nasıl ve kimlerle yapacaklarını daha iyi kestiriyorlar.

Son birkaç gün herşeyi tekrar gözden geçirmek ve eksik kalan işlerimizi yapmakla geçiyordu. Ve toplantı günü geldi. O gün hepimiz heyecanlıydık. Salona pankartlar asılıyor, kitap dergi standları açılıyordu. Hepimiz gelecekleri bekliyorduk. Birden salona akın akın insanlar gelmeye başladı. Bir yoldaşla masada sohbet ediyordum, kafamı kaldırdığımda salon dolmuş, insanlar oturacak yer bulamayıp ayakta kalmışlardı. Doğrusu bu kadar katılım olacağını beklenmiyordu. Salonda binikiyüz kişi dolayından insan vardı. Bütün yoldaşların sevinci yüzlerinden okunuyordu. Birbirine gülümsemeler, tebrik etmeler oluyordu.

Toplantı başlayınca insanların içtenliği, coşkusu daha da arttı. Sanki herkes aynı dili konuşuyordu. Bizim yoldaşlar kadar, gelenler de hoşnuttu. Konuşmacıların sesleri alkışlarla kesiliyor, bazı seyirciler ağlıyor, hepimiz onlarca kere böyle bir toplantı düzenlediğimiz için kutlanıyorduk. "Bir daha ne zaman düzenleyeceksiniz?... Gelecek toplantıyı spor salonunda yapalım... Ben de size yardımcı olayım...." gibi sorular, öneriler hemen hemen her yoldaşa geliyordu. Alevi toplumu bizi de görüşlerimizi de benimsiyordu. Bize sahip çıkıyordu.

Salonda sol hareketten de birçok kişi vardı. Herhalde salonun coşkusuna onlar da kapılmışlardı ki birkaç soru dışında söz alıp açıklama yapmadılar. Sosyalist Parti bizim yoldaşlardan izin almadan salona afişler asıyordu. Yoldaşlarımızın tatlı ama sert uyarılarıyla kendi astıkları afişleri tekrar kendileri indirdiler.

Dinleyiciler istemeye istemeye yavaş yavaş salonu boşalttılar. Bütün yoldaşlar sevinçliydi. Birbirleriyle gurur duyuyor, birbirlerini kutluyorlardı. Toplantının sonunda İstanbul dışından bir yoldaşla sohbet ediyorduk, "Yoldaş, baktım da, salondan herkes göğsünü gere gere başı dik çıkıyor, çok güzel oldu.". Gerçekten de öyleydi.

Eylem süreci bize birçok şey kazandırmıştı. Çoğunu görebiliyoruz. Eminim ki daha göremediğimiz, sonradan farkına varacağımız birçok kazanımımız da oldu.

Başta, Alevi toplumunu biraz daha tanıdık. Alevi toplumunun bir kısmı da bizi tanıdı ve sevdi. Hiçbirimiz bu kadar insanın geleceğini, toplantının bu kadar güzel geçeceğini tahmin etmiyorduk. Alevi toplumunu tanımıyorduk. Alevi insanının ne kadar cömert, ne kadar dostuna sadık olduğunu pratikte öğrendik. Toplanan bağış cömertliği, bizimle yeni yapılacak eylemleri konuşmak, sadıklığı gösteriyordu.

Toplanan bağış, satılan dergi ve kitap sayısı bizim için çok önemlidir. Komünist partileri mali kaynaklarını işçi sınıfı ve diğer emekçi yığınlardan oluşturmalıdırlar. Ezilen yığınlar öncüsünü mali olarak da destekler. Bütün bu olması gerekenleri yaşadık. Bu bizim için çok önemlidir. Alevi toplumunun bizi sevdiğini, bize güvendiğini gösteriyor. Alevi toplumu öncüsünü mali olarak da destekliyor.

Ayrıca organizasyonuna başlarken kafamızda olan "mali sorunu çözebilir miyiz?" sorusu da bununla birlikte silinmiş oluyordu. Yürümüştük ve görmüştük.

İkincisi, belki de örgüt için en önemlisi, toplu iş yapmasının öğrenilmesidir. Çalışma döneminde bazı ayıklananlar olduysa da beraber iş yapanların sayısı oldukça fazlaydı. Bundan önce düzenlediğimiz eylemlerde de çok çalışan - hatta bu eylemdekinden de çok çalışan - yoldaşlarımız oluyordu. Ama toplam çalışma daha az olduğundan eylemin sonucu ya başarısız ya da vasat oluyordu. Bu eylemde herkes üstüne düşen görevi layıkıyla yaptı. Ve kollektif başarıyı ve sevinci yaşadık.

Üçüncüsü, yoldaşlar üzerindeki atalet, moralsizlik, kendine güvensizlik kalktı. İçten gelerek çalışma, iş temposu yükseldi. Birçoğumuz afiş nasıl asılır, halkla nasıl konuşulur, eylem nasıl planlanır, insiyatif nasıl kullanılır, bunları öğrendik.

Dördüncüsü, MKS'nin de eleştirdiği beceriksizliklerin kaynağını oluşturan "direktiflere enerjik yanaşamama" bu çalışma içinde biraz olsun giderildi. Yoldaşlar direktiflere enerjik yaklaştılar.

Beşincisi, yoldaşlar birbirini daha iyi tanıdı. Pratik çalışmanın zenginliği kimin neyi ne kadar, kimin hangi işi nasıl yapacağını gösterdi. Örgütün gücünü, hangi işi yapıp, hangi işi yapamayacağımızı gördük.

Altıncısı, örgüt olarak çok genç olmamız Aleviliği anlamamızı da, Alevi halkıyla bağlar kurmamızı da zorlaştırıyordu. Özellikle orta yaşlı, yaşlı Alevilerin yanında yoldaşlarımız eziliyordu. Toplantıda yoldaşların ağır başlı ve olgun davranışları izleyicilerin gönlünü kazandı. "Bunlar çok genç!" dedirtmedi. Yoldaşların Alevi toplumuna yanaşımlarındaki çekingenlikler gitti. Örgütlenmede kendine güven arttı.

Düzenlediğimiz toplantı, sonradan iyi değerlendirdiğimizde örgütsel gücümüzü ve Alevi toplumu üzerindeki etkimizi kat be kat artıracak bir eylemdir. Eylem doğru bir strateji ile sürdürülmezse şimdiye kadarki başarılarımız da yok olacaktır. Şu an geniş bir kitleye kendimizi tanıttık. Çalışmamızın ajitasyon ve propagandasının bir kısmı tamamlandı. Örgütlenme çalışması bundan sonraki ana çalışmadır. Kazanımlarımızı kalıcılaştıracak, örgütsel güce dönüştürecek, bire bir ilişkilerimizi derinleştirmek şimdi ana görevimizdir. Her yoldaşımız davet ettiği derneklerle, kişilerle ilişkisini sürdürmeli, buralardan örgütsel ilişkiler çıkarmalıdır. Yoksa yeşerttiğimiz fidan kurur.

Öncesiyle sonrasıyla başarılı eylemimiz bizi ilerletti

Başka bir dönem başlıyor

Şimdi işimiz kazanımlarımızı, güçlü yanlarımızı öne çıkarıp, onlara yaslanıp eksiklerimizi gidermek, daha daha güzel eylemler gerçekleştirmektir.

Ufuk Doğan

İstanbul'da son ayda gerçekleştirilen toplantının hem kendisinin, hem de hazırlıklarının partimize büyük kazanımları oldu. Bunları şöyle maddelemeye çalışacağım:

Parti açısından kazanımlar ve eksiklikler

a. Yığınsal eylem örgütlemede ciddi adım atıldı. Toplantının olumlu sonuçları, yığınlarla bağ kurmada yoldaşlardaki çekingenliği kırdı.

b. Aleviliğin ve Alevi toplumunun ne olduğu, teoride savunulan düşüncelerin gerçekte ne denli önemli olduğu kavrandı. Alevi toplumunun tanınması açısından öğretici oldu.

c. Ajitasyon ve propagandanın etkisi ve çeşitleri kavrandı. Polis korkusu yıkıldı.

d. Planlı ve sistemli çalışmanın sonucunda ürün alındığı görüldü. İşin büyüğü küçüğü olmadığı, her işin önemli olduğu ve üzerine ısrarla gidilmesi gerektiği kavrandı. Basit görünen ve yapılmayan işlerin eylemin sonucunu nasıl etkilediği ortaya çıktı.

e. Yerel örgütlerin kendi olanaklarıyla eylem örgütleme yeteneği gelişti.

f. Geniş kesimle tanışılıp ilişkiler kuruldu ve bu yoldaşların disiplinini geliştirmede önemli bir adım oldu.

Ortaya çıkan ve giderilmesi gereken yanlarımız:

a. Tek tek kişiler olarak insanlara daha saygılı ve disiplinli yaklaşmamız gerekiyor. Solculuğun etkisinden kurtulup, yığınların içinde erimeyi, ama kaybolmamayı becermeliyiz.

b. İdeolojik olarak daha çok yetişmemiz gerekiyor. Bunun için toplu eğitimlere ve eylemlere hız vermek gerekiyor.

c. Toplu eylemlerde yığınları etkilemede etkileyici ve canlı konuşma, somut ve yönlendirici konuşmayı geliştirmemiz gerekiyor. Tüm yoldaşlara ajitasyon ve propaganda eğitimi verilmeli.

d. Eylem anında alınan görevleri eylemin coşkusuna kapılıp unutmamak gerekiyor.

e. Eylemi izlerken hiçbir ayrıntıyı gözden kaçırmamak gerekiyor.

Genel açıdan kazanımlarımız

a. Alevi toplumu ile kaynaşmamızda ciddi bir ilerleme oldu. Toplantı sonuna doğru yoldaşlarımızın "bağış toplamaya yetişemiyoruz" demeleri, bizleri kutlayıp "bir daha ne zaman böyle bir toplantı olacak" diye soranların varlığı, "bize davetiye getirseydiniz buraya daha çok insan getirirdik" diyenler, daha toplantı anında yakınlaşmayı ve önyargıların kırıldığını gösteriyordu.

b. Rakiplerimizin bizi değerlendirmesini de etkiledi. Toplantının coşkun, yığınsal ve başarılı geçmesi bize karşı korkuyu ve saygıyı artırdı.

c. Yayınlarımız, geniş bir kesimin tanıdığı, izlenmesi gereken yayınlar konumuna geldi.

d. Bugüne kadar yaptığımız toplu yayın satışlarında en yüksek aşamaya ulaşıldı.

Kısacası bu eylem partimize çok şey kazandırdı, eksiklerimizin üzerine nasıl gideceğimizi şimdi daha iyi biliyoruz. Bundan sonraki eylemlerimizin bundan daha ileri olacağına hepimizin inancı yüksek.

Daha nicelerine

Yığınlarla birlikte yaptığımız bu eylem bize birlikte çalışmayı, birlikte iş yapmayı öğretti. MKS'nin en son yazısında değinilen "direktiflere enerjik yaklaşım" bu çalışmamızda daha iyiydi. Görevleri çekiştirmeden canla başla yerine getirmeye çalışıyorduk. Yaratıcılık, insiyatif geliştirme, disiplinli çalışma kurduğumuz ilişkiler üzerinde de olumlu etki bırakıyordu.

Dünyada yükseltilmeye çalışılan gericilik ve milliyetçilik ülkemize de yansıyor. Devrimci hareketin kafası karışmış ve ne yapacağını şaşırmış durumda. İdeolojik olarak kafası en açık ilerleyen örgüt biziz.

Kimisi düzen partilerinin içine girerek partileşmeye çalışıyor, kimisi sosyalizmin ayaklar altına alınmaya çalışıldığı dönemde en keskin "Marksistler" olup miras yemeye çalışıyor, kimisi ise yıllardır söylenegelen türküleri tekrar edip duruyor.

Marksizme bu kadar sığ ve uzak bakan bu insanların Aleviliğe bakışı da bu kadar sığ olacaktır tabii ki. Dönemi tahlil edemeyenler, siyasi seziş yetisinden yoksun olanlar demokratik sorunları da ortaya koyamazlar.

Günümüzde Alevi toplumunun burjuvazi tarafından baskı, eziyet ve zorbalık altında olduğunu görememek için direnenleri insan gördükçe şaşırıyor, hele tarihimizin bin yıllık bir sürecine damgasını vuran ezilenlerin savaş bayrağı olmuş, insanların kardeşliği için direnmeyi ve kavgayı bırakmayan bu öğretiyi tanıdıkça, bu insanlar acaba kör mü diye insan düşünüyor. Yürükoğlu yoldaşın dediği gibi "tarihin içinde yaşadığımız günü biçimlendirmedeki önemi" iyi anlamak zorundayız.

Tüm insanlığın kardeşliği ve bütün ezilenlerden yana olduğu için evrensel olan Hacı Bektaş öğretisinin içini boşaltmak, böylesine zengin bir düşünceyi çarpıtmak, burjuvazinin saflarında bu topluma karşı savaş açmak olur.

Alevi toplumunun inançları ve düşüncesinden dolayı var olan ezilmişliğini ezen sınıfa karşı savunmak, bunu sınıf savaşımının demokratik bir sorunu olarak görüp demokrasi kavgasındaki yerine oturtmak bizlerin görevidir.

Tam da bu bakış açısıyla senelerdir başlattığımız ideolojik çalışmayı geçen ay pratik bir eylemle birleştirdik.

Yaşadığımız ilk eylem olmasına rağmen çalışmalarımıza iyi başladık. İlk önce içinde sempatizanların da olduğu geniş bir komite kurduk. Komitenin ilk toplantısında bu eylemin neden gerektiği, Alevilik konusunda daha önceden başlattığımız eğitimlerle birleştirilerek geniş bir açıklama yapıldı.

Yapılacak işlerin listesi temel başlıklarla çıkartıldıktan sonra, gidip görüşülecek dernekleri, dergilerin, sendikaların ve mahallelerin yoldaşlar arasında görev dağılımını yaptık. Geniş bir propaganda çalışması başladı. Derneklerle, topluluklarla insanlarla konuşmaya başladıkça daha rahatlıyor ve çalışmalara daha çabuk adapte oluyor, çalışmalarda yol alıyorduk.

Bugüne kadar bir sürü eylem yaptık ama herkesin katıldığı, ekip çalışmasının bu kadar canlı yürüdüğü bu eylemi ilk defa yapıyorduk. Sanki şimdiye kadar böyle bir çalışma hiç yapmamışız gibi insanlar motive oluyor, canla başla koşturuyorlardı. Ayrıca bu eylem bize çok lâf edenle, çok iş yapanı da ayırtetmemizi sağlamıştı. Pratik, lafın ötesine geçmeyen çalışmayı affetmiyordu.

Bu çalışmada eksikliklerimiz de oluyordu tabii. Ama sonuca etkisi olabilecek en önemli eksiklik yer konusunda görev alan yoldaşın yaptığı denetim eksikliği idi. Bir de bunun üstüne tam bir haftamızı bomboş geçirmemiz hatanın dozajını artırdı.

Bir toplantı yaptık ve aynı gün yer tuttuk. Eyleme bir hafta kala olan çalışmalar görülmeye değerdi. Herkes afişleme yapıyor, el ilanı dağıtıyor, pankartları yazıyor, asıyor, dernekler, dergiler, sendikalar dolaşılıyor, Alevi mahallelerindeki evler tek tek ziyaret ediliyordu. Uykusuz kalan yoldaşlar, aç kalanlar, koşturmaktan ayakları ağrımış yoldaşlar çoğunluktaydı. Ve en çok da bu yoldaşların yüzü gülüyordu. Bir yandan da "acaba nasıl olacak, katılım iyi olacak mı, insanlar memnun kalacak mı" gibi sorularla endişeli bir bekleyiş vardı.

Toplantı günü daha salonun düzenlemesini yaparken izleyiciler gelmeye başlamıştı. Salonda yayın satışı tek tek dolaşılarak yapıldı. Alevi toplumunun hoşgörüsü ve cömertliği yoldaşlarımızı şaşırtıyordu. Aynı sıcaklık rozet satışında, kek-börek satışında, bağışların toplanmasında da yaşandı. Alevilik konusundaki eğitimlerimizde sürekli onların yaşayışını, kültürünü, insanlığa, dostluğa ve sevgiye verdikleri önemi okuyorduk, ama bunu ilişkilerimizle, onlara daha da yakınlaşarak hissetmek, okuyarak öğrenemeyeceğimiz tonlarca şeyi öğretti ve hissettirdi.

Daha eylemin başlarında mali sorunu kendi çabalarımızla çözeceğimizi öğrenince hepimiz korkmuştuk. Her toplantımızda bütün yoldaşlar topladıkları, yaptıkları özveriyi getirip aktarıyorlardı. Bir yıl içinde yaşadığımız ikinci özveri taarruzuydu.

Ama mali sorunumuzu asıl işçi sınıfı ve Alevi toplumunun dayanışma ruhuyla çözdük. Hem yığınlarla, Alevi toplumuyla bağlarımız güçleniyordu, hem de mali sorunumuzu da bu toplumla birlikte çözüyorduk. Zaten olması gereken de buydu. Salonun parası, afişler, davetiyeler, el ilanları, pankartlar bütün bu toplanan paralarla karşılandı. Bütün yoldaşların hem bağış toplamadaki çekingenliği kalkmış, hem de kendisine güveni artmıştı.

Yığınlarla birlikte yaptığımız bu eylem bize birlikte çalışmayı, birlikte iş yapmayı öğretti. MKS'nin en son yazısında değinilen "direktiflere enerjik yaklaşım" bu çalışmamızda daha iyiydi. Görevleri çekiştirmeden canla başla yerine getirmeye çalışıyorduk. Yaratıcılık, insiyatif geliştirme, disiplinli çalışma kurduğumuz ilişkiler üzerinde olumlu etki bırakıyordu.

Hepimiz yaptığımız bu başarılı eylemden mutluluk duyduk. Ama eylem daha bitmedi. Çok uzun vadeli bir çalışma bu. Şimdi bundan sonra neler yapmalıyız onu düşünüyor ve tartışıyoruz. Başarılı çalışmalarımızı artırmak, amacımıza ulaşmamız için gerekli şartlardan biri. Gericiliğe vura vura daha nice birlikte yapacağımız güzel eylemlere!

Nergis Yılmaz

Türkiye'den 4 kitap gönderilerek abone olunabilir. □Yazışma adresi: PO Box 513, London N16 5QB, England □Baskı: Multiline Systems Ltd. (TU) □Gönderilen yazıları yayınlayıp yayınlamama ve tersine bir istek belirtilmedikçe düzeltme, ya da kısaltma hakkı yayın kurulunundur. Hiç bir yazı geri gönderilmez.